TEKSTİL İŞÇİLERİ SENDİKASI YAYIN ORGANI

TEKSTİL

ŞUBAT 1980/(2)

ZORLU MÜCADELE GÜNLERİNE HAZIRIZ

Türkiye'nin 1980 yılının başlarında vardığı nokta, başta tekstil ve metalürji işkolları olmak üzere, bir çok işkolunda ve büyük çoğunluğu DİSK'e üye onbinlerce işçinin bir süre önce başlattıkları toplu sözleşme mücadelelerini zorlu engellerin önüne itiyor. Türkiye'nin vardığı yeri belirleyen ise emperyalizme bağımlı işbirlikçi tekelci burjuvazinin bunalımları ve açmazları, getirmek istedikleri çözümler, çıkış yolları.

Sözkonusu bunalımları, günlük yaşama yansıyış biçimlerini, çekilen zorlukları çalışan insanların tümü çok iyi biliyor. Ardı arkası kesilmeyen yokluklar yeni yıkımlara, yuvarlandıkça büyüyen bir çığ gibi işçileri, emekçileri, dar gelirli insanları pençe-

(Devamı sayfa 11'de)

SOVYETLER BİRLİĞİ, SURİYE VE SOMALİ'DEN DAYANIŞMA MESAJLARI ALDIK

Sovyetler Birliği Tekstil İşçileri Sendikası Genel Başkanı Maya DOLZENKOVA, Sendikamız Genel Merkezine bir telgraf göndererek Büyük Sözleşme mücadelemizde Sovyet tekstil işçilerinin Sendikamızla dayanışma içinde olduğunu belirtmiştir. 4 milyon tekstil işçisi adına göderilen telgraf'ta şöyle denilmektedir:

Tekstil Sendikası
Dış İlişkiler Dairesi
Sendikamızın dört milyon üyesi adına, Türkiye tekstil işçilerinin yeni toplu sözleşme görüşmelerinde, daha iyi yaşama ve çalışma koşulları, iş güvenliği ve sendikal haklar mücadelesiyle derin dayanışmamızı belirtiriz.
Sovyetler Birliği
Tekstil İşçileri Sendikası adına
Maya DOLZENKOVA
Genel Başkan

SOMALİ SENDİKALAR FEDERASYONU

Somali Sendikalar Federasyonu'ndan da Sendikamıza bir dayanışma mesajı gelmiştir. Mesajda şöyle denilmektedir:

Somali Sendikalar Federasyonu adına Türkiye tekstil işçilerini daha iyi yaşama ve çalışma koşulları için mücadelesine güçlü destek ve dayanışmamızı belirtiriz. Somali işçileri, iş güvenliği ve sendikal haklar için verdiğiniz mücadelede kararlılıkla yanınızdadır.
Somali Sendikalar Federasyonu
Mogadişu-Somali

(Devamı sayfa 11'de)

TARİŞ DİRENİŞİ
sayfa 5'de

Faşizmi Yenecek Olan Demokrasi Güçlerinin Birliğidir
sayfa 6'da

37 bin üyemiz adına

77 İŞYERİNDE GREV KARARI ALDIK

Eylül 1979'dan bu yana süren ve 28 Aralık 1979 günü uyuşmazlıkla kesilen Büyük Sözleşme görüşmelerinde, Sendikamız 77 işyerinde 37 bin üyesi adına GREV KARARI aldı.

Başlangıçta içine girdikleri dayatıcı tutumlarını, TEKSİF'le sözleşme imzalanmasından sonra da sürdüren Tekstil İşverenler Sendikası, bilindiği gibi imzalanan TEKSİF sözleşmesinin bir benzerini TEKSTİL'le de imzalamak istemişti. İşverenlerle yapılan son toplantıda, çok az madde dısında bir anlaşmaya varılamamış, 28 Aralık 1979'da uyuşmazlık tutanağı tutulmuştu. Tutulan uyuşmazlık tutanağı 275 sayılı Yasa'nın 15. maddesi uyarınca, işlem görmesi için İstanbul Çalışma Müdürlüğü'ne 7 Ocak günü teslim edilmişti.

Grev kararı kapsamı içine giren 37 bin üyemiz İstanbul, Edirne, Bursa, İzmir ve Çerkezköy'de kurulu 77 işyerinde çalışmaktadır. Bu karardan sonra Sendikamız mücadelesini daha kararlı ve dirençli sürdürecektir.

DİSK, GENEL GREV KARARI ALDI

DİSK Yönetim, Yürütme, Onur ve Denetim Kurulları ile Bölge Temsilcileri ve DİSK'e bağlı Sendikaların Yürütme Kurulları 31 Ocak - 2 Şubat tarihleri arasında Ören'de ortak olarak toplanmıştır. Dünyanın ve ülkemizin içinde bulunduğu koşulların görüşüldüğü, işçi sınıfımızın önündeki yeni mücadele döneminin araçlarının ve taktiklerinin değerlendirildiği toplantıda DİSK'in bu dönemde üzerine düşen görevleri belirlenmiştir. Gerici iktidar koşullarnda işçi sınıfı hareketinin yükseldiği, grevlerin ve direnişlerin giderek yaygınlaştığı, büyük işkollarında toplu sözleşme görüşmelerinin uyuşmazlıklarla sonuçlandığı ve grev kararlarının alındığı bir dönemde DİSK'in böylesine geniş ve kapsamlı bir toplantı gerçekleştirmiş olması büyük önem taşımaktadır. Faşizme karşı bir demokrasi cephesinin örülmesi konusunda son günlerde ortaya çıkan olumlu gelişmeler ve güç ve eylem birliklerinin çeşitli yörelerde verimli sonuçlara ulaşması Ören toplantısının önemini daha da artırmaktadır. Nitekim tüm bu gelişmeler Ören'de alınan ve sınıf mücadelesinin gereklerini kucaklayan kararlarla bir bütün oluşturmuştur. Toplantıda alınan **GENEL GREV** kararı bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelemizin ulaşacağı boyutları işaret etmekte, DİSK'in ve bu arada Sendikamız TEKSTİL'in önümüzdeki günlerde yoğun bir mücadele içine gireceğini ortaya koymaktadır. Alınan kararda şöyle denmektedir:

«DİSK'in son Yürütme Kurulu kararlarının dikkate alındığı ortak toplantıda; DİSK'in egemen-sömürücü sınıfların saldırısını en etkin, en kitlesel biçimde göğüslemesi kararı alınmıştır. Bu politik ve ekonomik saldırılar ve baskılar karşısında Türkiye çapında GENEL GREV yapılacaktır. Bu amaca yönelik olarak ve ayrıca:

- Bölgesel çapta grevler yapılacaktır.
- İşyerleri ve işkolları düzeyinde dayanışma ve sempati grevleri gerçekleştirilecektir.
- Türkiye'nin çeşitli bölgelerinde kitlesel miting ve yürüyüşler düzenlenecektir.
- İşçi kıyımlarına ve anti-demokratik uygulamalara karşı daha da etkin mücadele verilmesi için Ortak Davranış ve Eylem Komiteleri son deneylerin ışığında yeniden örgütlendirilecektir.
- Türkiye'deki anti-demokratik uygulamaları ve baskıları ve bölgemizdeki savaş tehlikesine karşı, bu konuları kapsayan Akdeniz ve Ortadoğu düzeyinde uluslararası bir sendikal konferans yapılacaktır.
- Örgütlenme, toplu sözleşme, eğitim ve basın-yayın çalışmalarında DİSK düzeyinde merkezî bir yapı sağlanacak, geniş kitleleri kapsayan toplu sözleşme görüşmelerini sürdüren Sendikalarımızın DİSK'in merkezî yönlendirmesi içinde ortak davranmasını, gerektiğinde ortak greve gidilmesini sağlayacak bir yol izlenecektir.
- DİSK'in Anatüzüğünde var olan DAYANIŞMA FONU daha da güçlendirilerek içinde bulunduğumuz koşullara uygun maddî dayanışma sağlanacaktır.
- 1 Mayıs Komiteleri vakit geçirmeden kurulacak, 1 Mayıs özüne uygun bir biçimde kitlesel olarak kutlanacaktır.
- Tüm yukarıdaki eylemlerde DİSK'in merkezî devrimci disiplinine kesinlikle uyulacak, sendikalarımızın tüm maddî olanaklarını, güçlerini ve kadrolarını hızlı, etkin ve merkezî biçimde mücadele sürecine sokacak işleyiş sağlanacaktır.
- Bu görevleri merkezî olarak yönlendirecek eylem kararlarının ülke çapında en alt örgüt birimlerine, işyerlerine yaygınlaştırılmasını, eylemin sağlıklı etkin, kararlı biçimde üye tabanının ne geniş kitlesinin bilinçli katılımı ile gerçekleştirilmesini sağlamak için sürekli çalışacak DİSK EYLEM KOMİTESİ kurulacak-

(Devamı sayfa 11'de)

örgütümüzden haberler

YİDAŞ İŞÇİLERİNİN YİĞİT DİRENİŞİ BAŞARIYLA SONUÇLANDI

Atılan 12 işçinin yeniden işe dönmesinin ve toplu iş sözleşmesinin tam olarak uygulanmasını isteyen YİDAŞ işçileri, sonuna kadar kararlı bir biçimde direneceklerini dile getirerek başlattıkları direnişlerini başarıyla sonuçlandırdılar. Direniş Sendikamızın Tarsus Şubesi'ne bağlı işyerinde, işverenin 12 işçi arkadaşımızın iş akitlerini sudan gerekçelerle feshetmek istemesi üzerine Şubemizin tüm uyarılarının dikkate alınmaması nedeniyle başlatılmıştı.

800 işçinin 3 gün süreyle sürdürdüğü direnişin bölgede etkin bir işlev görmesi üzerine, işveren güvenlik güçlerini çağırarak bir bayram yerine dönen direniş yerinin dağıtılmasını istemiştir. Aralarında Tarsus Şube Başkanımız Burhan YAMAN'ın da bulunduğu 9 işçi arkadaşımız, «işçileri kanunsuz direnişe geçirdikleri» bahanesiyle gözaltına alınmıştır. Bunun üzerine YİDAŞ işçileri güvenlik güçlerinin kurdukları barikatları aşarak 8 kilometrelik yolu «faşizmi ezeceğiz», «faşizme karşı omuz omuza» sloganlarıyla yürüyerek Sendikamızın Şube binasının önüne gelmişlerdir.

Paktaş-2 işyeri işçileri ve çevredeki demokratik örgütlerin coşkulu dayanışmasını sağlayan direniş istemlerin elde edilmesi sonucu kaldırılmıştır.

YİDAŞ Direnişi, bir kez daha göstermiştir ki, ekonomik-demokratik haklarımıza yönelen saldırılar işçi sınıfımızın dövüşkenliği ve kararlılığı ile boşa çıkarılacaktır. YİDAŞ Direnişi, gösterilen direnç ve disiplin ile Tarsus'dan tüm örgütümüze yiğitlik ve sınıf bilinci mesajları yaymıştır.

YİDAŞ direnişi, sınıf bilincinin, militanca davranışın ve dayanışma ruhunun örneği oldu.

İZMİR SÜMERBANK İŞÇİLERİ SALON TOPLANTISI YAPTI

İzmir Şubemiz Sümerbank işçileriyle 13 Ocak 1980 günü bir salon toplantısı yapmıştır.

Genel Başkan Vekilleri Süleyman Çelebi ve Besim Usta'nın katıldığı toplantıda; Dünya Kapitalis-Emperyalis sistemi içinde olan ülkemizin bunalımları dile getirildi. Sümerbank işçilerinin sendikamızı seçmelerine karşılık mevcut yasalara göre yetki sorunu üzerinde duruldu.

Toplantıda işçi sınıfımıza karşı son günlerde baskıların daha da yoğunlaştığı, bu baskıların sadece Sümerbank işçilerinin sendikal hak ve özgürlüklerine yönelik olmayıp, tüm işçi sınıfımıza yönelik olduğu belirtildi.

Sınıf ve kitle sendikacılığının ilkelerinin anlatıldığı toplantıda, Sümerbank işçilerinin ekonomik, sosyal ve demokratik haklarını elde etme mücadelesinde kararlı oldukları vurgulandı.

Konuyla ilgili olarak İzmir Şubesi Başkanımız Meftun Uyulgan da yayınladığı bildiride; Sümerbank işyerinde 2000'in üzerinde işçinin TEKSİF Sendikasından istifası sonucu yapılan durum tespitinin 16'ya karşılık 1863 oyla kazanılmasına rağmen yetki sorununun neden sürüncemeye itildiğini anlatmıştır.

Ülkemizin içinde bulunduğu durumu yansıtan Meftun Uyulgan, TEKSİF'in durumunu da ele alarak, işçi sınıfımızın mücadelesinin «Ekonomik-Politik ve İdeolojik» bütünlüğünü belirtmiştir.

Bildiride egemen sınıfların oyunlarını bozmada, kısır çekişmeleri bir yana itip, tek yürek tek yumruk olmak zorunluluğunu da dile getirmiştir.

İzmir Sümerbank işçileri toplantıda (üstte). Toplantıya katılan Genel Başkan Vekillerimiz Besim Usta ve Süleyman Çelebi ve İzmir Şube Başkanımız Meftun Uyulgan (altta).

SENDİKAMIZ BEŞ İŞYERİNDE TOPLU SÖZLEŞME İMZALADI

Topkapı Şubemize bağlı 15 işçinin çalıştığı DİKBAŞ GİYİM SANAYİ, Yedikule Şubemize bağlı 80 işçinin çalıştığı ASLANLI HİDROFİL İzmir Şubemize bağlı 370 işçinin çalıştığı ÖDEMİŞ TEKSTİL ve aynı şubemize bağlı 128 ve 856 nolu PAMUK TARIM SATIŞ KOOPERATİFLERİ olmak üzere beş işyeride toplu sözleşmelere imzalanmıştır. İmzalanan toplu sözleşmelere ileri ekonomik ve demokratik haklar sağlanmıştır.

Öte yandan Bursa'da kurulu, Durak Sanayi işyerinde 115 işçi arkadaşımız adına sözleşme imzaladık. Üye arkadaşlarımızın onayıyla imzalanan söyleşmeyle ileri ekonomik, sosyal ve demokratik haklar elde edildi. Sözleşme hakkında bilgi veren Bursa Şube Başkanı Günay Onayman, Bursa Bölgesinde Türk-İş ve Misk'e bağlı Sendikalardan daha iyi bir sözleşme imzaladıklarını belirtmiş. Disiplin kurulu, 13. ve 17. maddeler ve toplu çıkışlarla ilgili sözleşme maddelerinin ileri haklarla etkisiz hale getirildiğini, toplu sözleşme farkı olarak alınan net 23 bin liranın 23 Şubat gününe kadar ödenmek üzere alındığını bidirmiştir.

TOPLU SÖZLEŞME GÖRÜŞMELERİNİ SÜRDÜRDÜĞÜMÜZ İŞYERLERİ.

Sümerbank Genel Müdürlüğüne bağlı işyerlerinde ve Adana Şubemize bağlı 600 işçinin çalıştığı AKDENİZ TEKSTİL SANAYİ, Ege Bölge Temsilciliğimize bağlı 450 işçinin çalıştığı UŞAK PAMUKLU MENSUCAT, Bakırköy Şubemize bağlı GÖKBAKAN TRİKO, Eyüp Şubemize bağlı OSMAN KAYMAK BOYAHANESİ olmak üzere beş işyerinde de toplu sözleşme görüşmelerimiz sürüyor.

UYUŞMAZLIK İÇİNDE OLDUĞUMUZ İŞYERLERİ.

Yedikule Şubemize bağlı 40 işçinin çalıştığı KAFTAN EKSPORT KONFEKSİYON ve 80 işçinin çalıştığı NİLSAN GİYİM SANAYİ, Eyüp Şubemize bağlı 60 işçinin çalıştığı SERYIL MENSUCAT FABRİKASINDA olmak üzere üç işyerinde de 275 sayılı yasanın 15 nci maddesine göre uyuşmazlık içinde bulunuyoruz.

BİLDİRİ - İLAN YAPILAN İŞYERLERİ.

Çerkezköy Şubemize bağlı 100 işçinin çalıştığı ASMA SENTETİK İPLİK SANAYİ, Eyüp Şubemize bağlı TEKSTİL SANAYİ, Bakırköy Şubemize bağlı 600 işçinin çalıştığı PENYELÜKS KOMBİNA TEKSTİL, Mahmutpaşa Şubemize bağlı 20 işçinin çalıştığı EHRAM ve Beyoğlu Şubemize bağlı 60 işçinin çalıştığı ASAF KERMEN YÜN İPLİK FABRİKASI, 20 işçinin çalıştığı BİLGİ KONFEKSİYON, 500 işçinin çalıştığı AVRUPA ÇORAP VE İPLİK SANAYİ olmak üzere yedi işyeri için bildiri-ilânda bulunduk.

baskılar artıyor

EDİRNE ŞUBE LOKALİMİZDE ARAMA YAPILDI

Koşulsuz MHP destekli AP Hükümeti işbaşına geldikten sonra baskılar yoğunlaşmıştır. Baskı Yasalarının, DGM'lerin gündeme geldiği şu günlerde, memur kıyımları alabildiğine sürmektedir. Son günlerde bu baskıların yoğunlaşarak sendikalara yöneldiği görülmektedir. Geçtiğimiz günlerde Edirne Şubemiz polis tarafından gerekçesiz olarak aranmıştır. Yapılan aramada «suç unsuru» olabilecek hiçbir şeye rastlanamamıştır.

Sınıf ve kitle sendikacılığını yaşama geçiren Sendikamız çığ gibi büyümektedir. Edirne'de süren irade beyanları Sendikamızın yararına gelişmektedir. Tüm bunları engellemek için çeşitli oyunlara başvurulmaktadır. Ancak bu tür oyunların geçersiz olduğu bilinmelidir.

Teksif'ten Kopmalar Sürüyor

Çerkezköy Şube Başkanımız Münir GÜLTEKİN'in Çerkezköy'deki TRAKYA İPLİK FABRİKASIYLA ilgili yaptığı açıklamada: TEKSİF ve faşist çetelerin her türlü oyunlarına karşın, işçilerin TEKSİF'ten koptuğunu belirtmiştir.

300 işçinin çalıştığı TRAKYA İPLİK FABRİKASINDA tüm işçiler İş Mahkemesinde TEKSTİL'i seçtiklerini belirtmişlerdir. Böylece bu iş yeri de Sendikamıza geçmiştir. İş Mahkemesine giderken işçi otobüslerinin kurşunlanması ve tezgâhlanan çeşitli oyunlar işçilerin TEKSTİL'i seçmelerini engelleyememiştir.

GAZİANTEP YÜN İPLİK ŞUBEMİZ ÜYEMİZ HACI TEN KİŞİ İÇİN YARDIM KAMPANYASI AÇTI

Gaziantep Yüniplik Şubemize bağlı Balat Mensucat İşyerinde 1969'dan beri çalışmakta olan üyemiz Hacı Tenkişi çalıştığı hallaç makinasında uğradığı iş kazasında sağ kolunu omuzundan kaybetmiştir. Sağlıksız, çalışmaya uygun olmayan koşullarda işverenlere işgücünü satan işçiler patronların aşırı kâr hırsı nedeniyle hiç bir önlem almamaları ve ilgili yönetmeliklerin uygulanıp uygulanmadığının yetkililerce denetlenmemesi sonucu yaşamlarını ve geleceklerini tehlikeye atmaktadırlar. Bu konuda bir açıklama yapan Gaziantep Yüniplik Şube Başkanı Muzaffer Subaşı, iş cinayetlerine karşı daha etkin önlemlerin alınmasını, iş güvenliğine ilişkin sözleşme maddelerinin tümüyle uygulanmasını istemiştir. Muzaffer Subaşı, sekiz çocuklu olan üyemiz Hacı Tenkişi'nin acısını tüm üyelerimiz adına paylaştığını belirterek Gaziantep Yüniplik Şubesinin, iş kazasına uğrayan üyemiz adına bir yardım kampanyası başlattığını açıklamıştır.

ÇERKEZKÖY'DE TOPLANTILAR YAPILDI

Geçtiğimiz günlerde Çerkezköy'de kurulu DİNARSU, GÜMÜŞSUYU, JAKARTEKS işyerlerinde düzenlenen toplantılarda Çerkezköy Şube Başkanımız Münir GÜLTEKİN, TEK SİF Sendikasının yaptığı toplu sözleşmeyi değerlendirerek, bunu TEK SİF için patronla işbirliği olduğunu belirtmiştir. Her geçen gün TEKSİF'in tükendiğini belirten Münir Gülkin, işçi sınıfı olarak sosyal, ekonomik ve demokratik çıkarlarımızın birlik ve bütünlüğünü dile getirerek, daha güçlü mücadele vermenin temel koşulunun bütünleşmekten geçtiğini vurgulamıştır.

18 Ocak 1980 Cuma günü de Çerkezköy Sendika binamızda Genel Başkanımız Rıdvan BUDAK'ın da katıldığı işyerlerinden katılan üyelerle ikinci bir toplantı daha yapılmıştır. Genel Başkanımız Rıdvan Budak, yaptığı konuşmada; emperyalizm ve kapitalizmin ülkemizde tezgahladığı oyunları dile getirerek, ülkemizin içinde bulunduğu bunalımı anlatmıştır.

DÖRT ŞUBEMİZDE KONGRE YAPILDI

EYÜP

Eyüp Şubesi Olağan Kongresi, 9 Aralık 1979 Pazar günü yapıldı. Üyelerimizin büyük ilgi gösterdikleri kongrede açış konuşmasını yapan Şube Başkanı Kâzım Doğan, Şubenin son iki yıllık çalışmasını ve yeni kazanılan işyerlerini ve üyelerimizi, Defterdar Sümerbank işçilerini mücadelemize güç kattıkları için selamladığını belirtti. Daha sonra söz alan Genel Başkanımız Rıdvan Budak ,işçi sınıfının egemen sınıflara karşı mücadelesinin gün geçtikçe yükseldiğini, özel olarak tekstil işçilerinin bu kavgada sonuna kadar yer alacaklarını belirtti.

Divan başkanlığına Genel Yönetim Kurulu üyemiz Hüdaverdi Talay'ın seçildiği kongrede, çeşitli işyerlerinden işçi ve temsilci arkadaşlar ülkemiz ve sendikamızın içinde bulunduğu durum konusunda görüşlerini belirttiler.

Kazım DOĞAN

Üç listenin katıldığı seçimler sonucunda eski şube başkanı Kâzım Doğan'ın bulunduğu liste seçimleri kazandı. Yeni şube yönetimi şu arkadaşlardan oluşuyor.

Kâzım Doğan — Şube Başkanı
İsmail Alp — Şube Sekreteri
Mustafa Kılıç — Şube Bşk. V.
Selim Omay — Üye
Hülya Erdat — Üye
Mustafa Altunay — Üye
Mehmet Karabulut — Üye
Cemal Şener — Üye
Hüseyin Koca — Üye
Nejat Odabaşı — Üye
Beytül Kırışak — Üye

Şube Kongrelerimizi demokratik merkeziyetçi örgüt yapısının daha etkin unsurları haline getirmek önümüzdeki başlıca görevlerimizdendir.

BURSA

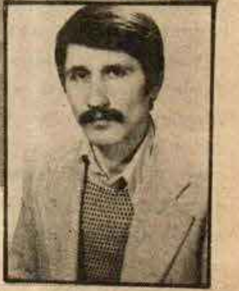
Bursa Şubesi II. Olağan Kongresi 16 Aralık 1979 Pazar günü, Şubemize bağlı işyerlerindeki işçi arkadaşlarımızın büyük çoğunluğunun katılımıyla yapıldı.

Şube Başkanı Günay Onayman'ın açış konuşmasını yaptığı kongrenin divan başkanlığını Genel Başkanımız Rıdvan Budak yürüttü. Şube başkanı Onayman tarafından Şubenin üç yıllık çalışmaları rapor halinde tüm üyelere okundu. Genel Başkanımız Rıdvan Budak yaptığı konuşmada, işçi sınıfının ve Sendikamızın önünde duran görevleri belirterek, ülkenin içinde bulunduğu bu somut koşullarda işçi sınıfının eylem ve cephe birliğini vurguladı. Bu kavgada Sendikamızın aktif biçimde yerini alacağını bidilrdi.

Bir çok üye arkadaşımız söz alarak, Sendikamızın Bursa'daki çalışmaları dile getirildi. Üç liste halinde girilen seçimler sonunda eski şube başkanı Günay Onayman'ın listesi seçimleri kazandı. Bursa Şubemizin yeni yöneticileri şu arkadaşlardan oluşuyor:

Günay Onayman — Şube Başkanı
Ali Osman Şen — Şube Sekreteri
Ayşe Aktaş — Şube Bşk. Vekili
Nuri Ersöz — Üye
Cevdet Uylaç — Üye
Recep Hacıoğlu — Üye
Nevire Aşçı — Üye
Reha Temelli — Üye
Ramazan Başaker — Üye
Turgut Palabıyık — Üye
Ahmet Özdemir — Üye

Bursa Şubesi Kongresi Divanı (üstte). Günay Onayman (yanda)

Tarsus Şube Başkanı Burhan Yaman

TARSUS

23 Aralık 1979'da üyelerimizin büyük katılımıyla başlayan kongrenin açılış konuşmasını yapan Şube Başkanı Burhan Yaman, Şube çalışmalarını, Tarsus'ta sendikamızın gelişip güçlendiğini ve son bir yılda Tarsus sermayesinin korkulu rüyası durumuna geldiğini belirtti. Burhan Yaman daha sonra işçi sınıfının ekonomik ve politik mücadelesinin bütünselliğini anlatarak, çalışmalarının bundan sonra daha da hızlanacağını, tekstil işçilerinin uzlaşmacı ve faşist sendikalardan hızla koptuğunu, tüm bunların Sendikamızın güçlenmesi için nesnel şartların yarattığını söyledi. Daha sonra Genel Başkanımız Rıdvan Budak bir konuşma yaparak Sendikamızın 6. Genel Kurul'dan sonra nitelik ve nicelik bakımından büyük bir sıçrama yaptığını, tekstil işkolundaki işçilerin büyük bir kesimini kucakladığını ifade etti.

Divan başkanlığına Hürcam-İş Sendikası Mersin Şube Başkanı Erol Aşık'ın seçildiği kongre, coşkun bir havayla devam etti. İki liste halinde girilen seçimler sonunda eski Şube Başkanı Burhan Yaman'ın listesi seçimleri kazandı. Yeni Şube Yönetimi şu arkadaşlardan oluşuyor:

Burhan Yaman — Şube Başkanı
Recep İrişik — Şube Sekreteri
Recep Çelik — Şube Bşk. Vek.
Salim Keller — Üye
Fikriye Sakar — Üye
Faik Polat — Üye
Niyazi Erten — Üye
Mithat Canpolat — Üye
Muafık Albıyık — Üye
Ali Rıza Gölgeli — Üye
Bilal Evoğlu — Üye

Osman KARAPO

AYDIN

Aydın Şubesi 1. Olağan Kongresi 13 Ocak 1980 Pazar günü, delegelerin çok büyük bir çoğunluğunun katılımıyla gerçekleştirildi.

Eyüp, Tarsus, Bursa ve Aydın Şubelerinin kongrelerinde eski Şube Başkanları Kazım Doğan, Burhan Yaman, Günay Onayman ve Osman Karapo yeniden şube başkanlıklarına seçildiler.

Divan Başkanlığını Genel Başkan Vekilimiz ve Araştırma - Dış İlişkiler Dairesi Başkanı Mehmet Bulut'un yaptığı Kongrenin açış konuşmasını Şube Başkanı Osman Karapo yaptı. Coşkulu bir hava içerisinde geçen kongrenin sonunda yapılan seçimlerde, aday olan tek liste işbaşına getirildi.

Aydın Şube Kongresinde seçilen Şube Yönetim Kurulu şu arkadaşlarımızdan oluşuyor:

Osman Karapo — Şube Başkanı
Mustafa Kül — Şube Sekreteri
Necati Ateş — Şube Bşk. Vekili
Z. Abidin Yılmaz — Üye
Durmuş Akyürek — Üye
Raif Özbahar — Üye
Ferat Özdemir — Üye
Ziya Erçelik — Üye
İrfan Uyar — Üye
Mustafa Kartal — Üye
Musa Hoşlaz — Üye

Aydın Şube Kongresi birliğimizi pekiştirdi.

DEMİREL İKTİDARININ PATRONLAR İÇİN BULDUĞU ÇÖZÜM: ZAM

İşbasına gelişinin 75. gününde Demirel, işçilere, emekçilere hayatı büsbütün dayanılmaz hale getiren yeni zamları açıkladı. Ve bilindiği gibi, zamanla yine «ekonomiyi kurtarmak» üzere alınan tedbirler olarak açıklanırken, artık kemerlerinde sıkacak delik kalmayan işçiler, emekçiler açlığa mahkum edildi.

Yüzde 100'ü aşan zamlarla artık işçiler, emekçiler için en gerekli ihtiyaç maddelerini tüketme olanakları sonuna kadar sınırlandırılmıştır. Elimizde kalan ekmeğin son kırıntılarıdır. Ve burjuvazi doymak bilmez açgözlülüğü ile bunu da almaya çalışmaktadır.

Asgari ücretten net ele geçen 3200-3500 liranın artık hiç bir gücü yoktur.

Demirel, zamlardan halkın etkilenmeyeceğini, ücretlerin yükseltileceğini söylemektedir. Memurların katsayısı yükseltilecek, vergiler indirilecek, fiyat artışı kadar ücret artışı sağlanacak demektedir. Oysa bunların hiçbiri gerçekleşmeyecektir. Çünkü emperyalistler ve yerli işbirlikçilerin'n dayattığı reçetede «ücretler dondurulacak» yazmaktadır. Ekonomik bunalımın yükünü emekçi halka yükleme politikası bunu gerektirmektedir. Emperyalizme bağımlı ekonomiyi daha da bağımlı kılmak peşinde olanların halka yoksulluk ve sefaletten başka getirecekleri hiç bir şey yoktur, olamaz.

Emperyalizme bağımlı ekonomi iflas noktasına gelmiştir. Ve «ekonomiyi kurtarma» çaresi olarak devalüasyon ve zamlar ortaya sürülmüştür. «Büyük Türkiye» hayallerinin kahramanı Demirel, IMF direktifleri doğrultusunda Türkiye ekonomisini daha da küçülten, gerileten önlemleri halka dayatmaktadır.

> Zamlar sürüyor...
> **Kağıt, Deniz Demir Yolları PTT, PETKİM büyük zam gördü**
> ● İstanbul'da şeker 32 küp şeker 37,50 liradan satılacak (Yazısı 8. sayfada)

Demirel'e göre paramızın değerini yarı yarıya düşüren devalüasyon ve zamlar ekonomik «çözüm» için gereklidir. Ve bu «çözüm» için işçiler, emekçiler daha fazla kemerleri sıkacaklar, aç kalacaklardır. Böyle bir «çözüm» emperyalizmi ve işbirlikçisi yerli tekelcilerin sabırsızlıkla bekledikler ibir «çözüm»dür.

Demirel'in sunduğu «çözüm»e göre, devalüasyon ve zamlar ithalatı zorlaştıracak, ihracatı kolaylaştıracaktır. Böylece dış «yardım»lar ve işçi dövizleri kolaylıkla gelecektir. Oysa ne devalüasyon, ne de zamlar iflas eden bağımlı ekonomiye nefes adlırabilecek çözüm değildir. Devalüasyon nedeniyle ithalatın kısılması sözkonusu değildir. Yüzde yüzü aşan zamlar, işçiler, emekçiler için hayatı yaşanmaz hale getirmiş, en gerekli tüketimlerini iyice sınırlamıştır. Ama diğer taraftan tekelcilere ithalat kolaylığı daha da artırılmıştır. İthalattan alınan damga resmi yüzde 25'den, yüzde 1'e indirilmiştir. Böylece ekonominin zorunlu ihtiyaçlarının temini için, devlete değil, tekelcilere yeni olanaklar sağlanmıştır. Bu durum, Demirel'in basın toplantılarında açıkça savunduğu politikanın bir parçasıdır.

Öte yandan devalüasyonun ihracatı teşvik etmesi ise bir hayaldir. Türkiye'nin bu koşullarda ihracatını artırması mümkün değildir. Çünkü ihraç için bekleyen bir mal ya da stok olmadığı gibi pazar da yoktur. İhracat geliri ise yalnızca petrol ithalatını bile karşılamaya yetmemektedir. Sonuç olarak, Demirel eliyle uygulamaya konan, IMF'nin yıllardır dayattığı reçetedir. Bu reçetede, «üretimi kısın, bunun için fiyatları alabildiğine serbest bırakıp, ücretleri dondurun» yazmaktadır. Bunun anlamı şudur: Emperyalizm, ekonomik gelişmenin durdurulmasını, bağımlılığın daha da pekiştirilmesini istemektedir. Nitekim devalüasyon ve zam kararlarının hemen ardından IMF «kredileri», emperyalistlerin «yardım» vaadleri ve kararlardan dolayı duydukları memnunluk tekrarlanmıştır.

> Demirel, zamlardan sonraki görüşünü açıkladı:
> **"Fiyatlar bu seviyede durursa öpüp başımıza koyarız!"**

Son devalüasyon ve zamlarla saldırıya uğrayan yalnızca işçilerin, emekçilerin ellerindeki son ekmek parçaları değildir. Aynı zamnada özgürlükler de yok edilmek istenmektedir. Meclislerden «anarşiye karşı mücadele» adı altında geçirilmekte olan baskı yasaları işçilerin, emekçilerin yükselen mücadelesini bastırmayı amaçlamaktadır. Zamlarla ateş pahası bir yaşama itilmek istenen işçiler, emekçiler «anarşi ve terör» bahanesiyle, hedef alınmaktadır.

Burjuvazi tüm gerici siyasal silahlarının yanında ekonomik silahlarını da kullanarak saldırıya geçmiştir. Bu saldırıya geçit vermemenin yolu ise, faşizme ve gericiliğe karşı en geniş halk güçlerinin biraraya gelmesidir. Faşizme, tekellerin egemenliğine, her türden gericiliğe karşı geniş işçi ve emekçi yığınların örgütlü mücadelesi yükseltilmelidir.

> **TV 35 bin, buzdolabı 30 bin lira oluyor!**
> Yerli oto firmalarının yetkilileri toplandı. Yeni fiyatların 750 bin lira civarında olacağı belirtiliyor
> ● Firmaların temsilcileri, halkın alış gücünü gözönünde bulundurarak zam oranlarını mümkün olduğu kadar düşük tutmaya çalıştıklarını söylediler. (Yazısı 4.sayfada)

DEMİREL'DEN İNCİLER

● Böyle devlet olacağına olmasın. Dolar yok, Türk Lirası yok, Şeker yok. Bu mu idare, bu mu devlet? Herşeyin bedava, herşeyin beleş olduğu bir yer biliyorsanız bizi de götürün oraya da çırpınıp durmayalım.

● Fiyatları ayarladıysanız zamdır. Bu açıkçası bir zam hareketi değildir.

Fiyatlar bu seviyede durursa öpüp başımıza koyalım.

● Aziz milletimize bu tedbirler ilk nazarda sevimsiz gelse de doğru yol budur.

● Halk bu zamlardan şikayetçi olmayacaktır.

● AP hükümetine büttan edenlere, iftira edenlere acıyorum.

● Sorumsuzluk bizim tarihi misyonumuza yakışmaz.

● Hükümetler zevk-ü sefa yeri değildir.

● Hükümetler, bir yalan düzeni içinde, herkesi hayal bulutları içine sokan yerler de değildir.

● Hükümet görevleri, ne zaman, ne yapılacaksa, onu yapma görevidir.

● Hükümet aklını peynir ekmekle mi yedi.

● Yabancı sermaye güven ister. İstikrar ister. Biz bu garantiyi veriyoruz.

● Halkım yabancı sermayeye karşı değildir.

● Karşılıklı menfaatten başka hiçbir şeye aklım ermez

● Demogojiye lüzum yok.

SERMAYENİN HAS ADAMI

DEMİREL HALKLA ALAY EDİYOR

Tüm burjuva politikacıları meclise girebilmek için ve sonra iktidar olabilmek için yalan söylerler. Bu hepsinin ortak özelliğidir. Ama iktidar olanlar bu avantajlarını sürdürebilmek uygulamalarının en doğrusu olduğuna oy aldıkları emekçi kitleleri ikna edebilmek için yalanın en büyüğünü söylerler. Türkiye'de burjuva partilerinin ve politikacılarının 60 yıldır tahtaravalli üzerinde oynadıkları oyun budur. Biri iner biri çıkar, yalanlar birbirini kovalar...

Demirel'in de yaptığı bu. Yalan söylüyor. «Aldığımız ekonomik önlemler felç olmuş ekonomiyi ayağa kaldırabilmek içindir» diyor. Ve ekliyor: «Halk zamlardan şikayetçi olmayacaktır». Ne güzel! Hayat pahalılığı altında inim inim inleyen halkın en temel ihtiyaç maddelerine yüzde 300'e varan zamlar bindireceksin, sonra da kimsenin bundan şikayet etmeyeceğini, hatta bir süre sonra memnun olacağını söyleyeceksin. Ne kadar inandırıcı...

Kapitalist mantığın başka çaresi yok. İflasın eşiğine gelmiş bir ekonomide, işverenlerin kârlarını daha da artırmak için bunalımın bedelini emekçilerin sırtına yüklemekten başka çare yok. Demirel, «başka çare bilen varsa beri gelsin» derken, bir bakıma sömürüyü onaylatmayı amaçlıyor. Varılan yerin sorumluluğunu geçmiş iktidarın sırtına yükleyerek, bunalımı atlamadaki çaresizliğini, uygulamalarındaki sömürüyü yoğunlaştırıp sürdürme önkoşulunu gizliyerek izah etmeye çalışıyor. Bunun için demagoji yapıyor, çirin görünmeye çalışıyor. Şirin

(Devamı sayfa 11'de)

ASGARİ ÜCRET YENİDEN BELİRLENMELİDİR

Asgari ücret, işçinin kendisinin ve ailesinin yaşamını sürdürmesi için gerekli ihtiyaçları karşılayabilecek en düşük ücret düzeyidir. Asgari ücretten anlaşılması gereken, bunun bir korunma ücreti olmasıdır. Yani işçilerin kendilerinin ve ailelerinin varlığının korunması bu ücretin tespiti ve hiç bir şekilde altına düşülmemesi ile güvence altına alınmalıdır.

Oysa ülkemizde asgari ücret, korunma ücreti değil, daha fazla sömürme ücreti olarak ele alınmaktadır. Asgari ücretin işçinin kendisinin ve ailesinin bilimsel olarak tespit edilmiş hayat standardını karşılaması hiç bir şekilde sözkonusu edilmediği gibi, hayat pahalılığının gün geçtikçe daha da yükseldiği bu koşullarda ücretin daha da düşürülmesine işverenlerin daha fazla kâr etmesine uğraşılmaktadır.

Ülkemizde asgari ücret tespiti yıllardır kapalı kapılar arkasında oynanan bir oyundur. Kimler tespit etmektedir bu ücreti ve nasıl tespit etmektedirler? Asgari Ücret Tespit Komisyonunda işçi, işveren ve hükümet temsilcileri bulunur. Bunlardan işveren temsilcileri ve hükümet temsilcilerinin «ekonomiyi kurtarmak», «fedakarlık» adı altında asgari ücreti sürekli düşük tutmaya uğraştıkları bilinir. İşçi temsilcisi ise Türk-İş'tir. Türk-İş de zaten kurulduğundan beri işçilerin çıkarına rağmen «vatan-millet» hayrına hareket eder. Sonuç olarak işçiler kendilerini bu kadar yakından ilgilendiren asgari ücretin tespitinde temsil edilmezler. Bu komisyonda DİSK'e yer verilmemektedir. Kaldı ki, bu komisyonun bugünkü yapısıyla DİSK'e yer verilse de işveren-hükümet temsilcileri DİSK temsilcilerine rağmen istedikleri kararı çıkartma çoğunluğuna sahiptirler. Bu komisyonda asgari ücretin nasıl belirlendiğine gelince; bu belirlemede işçi tek başına ele alınmakta, ailesi düşünülmemektedir. Nitekim belirlenen ücret, değil işçinin ailesini geçindirmek, kendisinin boğaz tokluğuna bile yetmemektedir. Son olarak belirlenen asgari ücret de bunu açıkça göstermektedir. Hayat pahalılığının yüzde 100'ü aştığı ülkemizde asgari ücret brüt 5400 liradır, yani net 3000-3200 lira dolayında kalmaktadır. Bu ücret neye yetecektir? Ne yiyecek, ne giyecek, ne de ev kirasını karşılamaya yeterlidir. Kısaca işçiler bu asgari ücretle açlığa, sefalete mahkum edilmektedirler.

Asgari ücret yeniden belirlenmelidir. Bunun hiç bir yasal engeli yoktur. Ancak bu kez asgari ücret belirlenirken, işçiler gerçek anlamıyla temsil edilmelidir. Bunun için komisyonun yapısı demokratikleştirilmeli ve DİSK'e yer verilmelidir. Asgari ücretin tespitinde yalnızca işçi değil, ailesinin de yaşama düzeyini karşılayacak bilimsel olarak saptanmış verilerden hareket edilmeli, asgari ücretten vergi alınmamalı ve bu ücret, fiyat artışlarına paralel olarak sürekli yükselmelidir.

son dakika

Dergimizin basımı sırasında direniş yeniden başladı. Yüzlerce İzmirli gözaltında...

TARİŞ İŞÇİLERİNİN DİRENİŞİ TÜM İZMİR'İ KUCAKLADI

- **Tariş direnişini desteklemek amacıyla, İzmir bölgesinde hayatı ellerinde tutan ve en etkin silâhın genel grev olduğunun bilincinde olan onbinlerce işçi iki saatlik işi bırakma eylemini gerçekleştirdi.**

- **DİSK'in düzenlediği İzmir Mitingi faşist saldırılara karşı anti-faşist mücadelenin yükseldiği bir alan oldu.**

- **Tariş direnişi, tüm ülkede demokrasi güçlerinin geniş desteğini gördü.**

MHP destekli iktidarın işbaşına gelmesinden bu yana, işçi ve emekçilere yöneltilen saldırılar giderek artıyor. İşçi sınıfımızın en temel demokratik haklarına karşı gerici iktidar amansızca saldırıyor. Sendikamızın yetkili bulunduğu kooperatif birliklerindeki işyerlerine saldırılar da hükümetin işbaşına gelmesinin hemen ardından yoğunlaştı. Baskılar, Tariş'in yiğit işçilerine saldırıyla yeni boyutlara vardı. Güvenlik güçlerinin panzer desteğinde başlattığı saldırı işçilerin kararlı direnişiyle karşılaştı.

Sendikamızın yetkili bulunduğu Tariş, Çukobirlik ve Antbirlik işyerlerine yönelik saldırılar uzun bir süredir planlanmaktaydı. Çeşitli basın organlarında çıkan haberlerde özellikle Tariş'e ilişkin, iktidarın ve faşist güçlerin baskı ve saldırı düzenleyecekleri açıklanmıştı. İlerici Tariş yöneticileri görevden alınıyor, yerlerine tescilli faşistler getiriliyordu. Yeni atanan Tariş Genel Müdürü Hakkı Gürün, ilerici, Tariş işçilerini işten atmak için çeşitli tezgahlar hazırlıyordu. 23 ocak gününe gelindiğinde yüzlerce polis ve jandarma, panzer desteğinde Tariş'in tüm fabrikalarına karşı «genel arama» bahanesiyle saldırıya geçtiler. Saldırı sonucu onlarca işçi yaralandı, yüzlercesi gözaltına alındı. Basında çıkan haberlerde, saldırıdan önce AP milletvekillerinin İzmir Valisi ile bir görüşme yaptığı, daha sora da Valinin, Emniyet Müdürü ve Jandarma komutanıyla «asayiş» toplantısı yaptığı öğreniliyordu. Toplantılardan sonra aynı anda başlayan saldırı Tariş'in tüm fabrikalarında yiğitçe bir direnişte karşılaştı. Geçmiş yılların acı deneylerini unutmayan işçiler bu kez, daha bilinçli ve kararlıydılar.

SALDIRI BAŞLIYOR

Pamukyağı Kombinasında, işçiler polise arama yapabileceğini, bundan öte bir şey yapmaları halinde karşı koyacaklarını bildirdiler. Bunun üzerine güvenlik güçleri göstermelik bir arama yaparak hiçbir şey bulamadan geri çekildiler. Çiğli iplik fabrikasındaki olaylar polis ve jandarmanın işe girmek için kart basan işçilerin üzerine saldırmasıyla başladı. İşçiler fabrikanın içine çekilerek kapıları kapattılar. Polis kapılardan birini kırarken, aynı anda bir panzerde fabrika duvarını yıkıp içeri giriyordu. Göz yaşartıcı bombalar atılarak yapılan saldırıda 50 işçi arkadaşımız yaralanıyor, 500 dolayında işçi de gözaltına alınıyordu. Iplik fabrikasında işçilerin kadınıyla erkeğiyle 4 saat boyunca direnmesi güvenlik güçlerini çılgına çeviriyordu. Ve işçiler kendi denetimlerinde aramaya izin veriyorlardı. 1-2 dakika içinde bitirilen aramada hiçbir şey bulunamıyordu. Fabrikada yakınları bulunan yüzlerce insan işyeri etrafına toplanması ve polisin kalabalığı dağıtmak istemesi üzerine yer yer çatışmalar meydana geliyor, saldırı operasyonundan geri dönen polis ekiplerinin yolu Çiğli'de barikatlarla kesiliyordu Bundan sonra polis Çimentepe mahallesine saldırıyor ancak burada da mahalle sakinlerinin direnişiyle karşılaşıyor ve mahalleye giremiyordu.

Tariş işyerlerine yapılan saldırı sonrası işyerleri savaş alanı görüntüsünü andırıyordu. Güvenlik güçleri tarafından işçi dolapları kırılıyor, işçilerin para, saat vs. özel eşyalarının çalındığı görülüyordu.

ONBİNİ AŞKIN İŞÇİ DİRENİŞTE

23 Ocak'taki polis saldırısından sonra, Tariş'in tüm üniteleri topluca işi bırakma eylemine geçildi. 24 Ocak'ta işe gelen diğer vardiyaların katılımıyla 10 bin 500 Tariş işçisi topluca direnişe başladılar.

Tariş direnişini desteklemek amacıyla İzmir Belediyesi ve çevre Belediye işçileri topluca işi bırakıyorlar, Ege Üniversitesine bağlı binlerce öğrencinin Tariş baskınını protesto etmek için üniversite alanı içinde yaptığı gösterilere polis, otomatik silahlar, gaz ve sis bombalarıyla müdahale ediyor 60 öğrenci yaralanıyor, yüzlerce öğrenci gözaltına alınıyordu. Polis saldırısıdan sora bir açıklama yapan Üniversite Rektörlüğü olayın insafsızca bir saldırı olduğunu açıklıyor, İstanbul'da da İTÜ öğrencileri olayları protesto etmek için boykot kararı alıyorlardı.

SINIF DAYANIŞMASI

Tariş direnişini desteklemek amacıyla Selimiye askeri tutukevinde bulunan ilerici, demokrat ve sosyalist tutuklular, tutukevinin pencerelerine pankartlar asarak direnişi selamlıyorlardı. İzmir bölgesinde hayatı ellerinde tutan işçi sınıfımız, üretim silahını kullanarak 2 saatlik işi bırakma eylemine başlıyor, burjuvazinin saldırılarına karşılık en etkili silahın genel grev olduğunun bilincinde olan onbinlerce işçi işi bırakıyordu.

DİSK, 26 Ocak Cumartesi günü onbinlerce işçinin katıldığı bir miting yapıyordu. Miting egemen sınıflara, tekellerin egemenliğine karşı mücadelenin kitlesel eylemlerden geçtiği ve faşist saldırılara karşı anti-faşist mücadelenin yükseldiği bir alan durumuna geliyordu.

Tariş İşyerlerine yapılan saldırı sonrası, Çiğli İplik Fabrikası Müdürü Metin Dikenelli, Asliye Hukuk Mahkemesine, kolluk kuvvetlerinin (polis) neden olduğu hasarın tesbiti için başvurdu. Fabrika Müdürü'nün başvuru yazısıda, işçilerin işbaşın yaptıklarını, polisin arama yaptığını ve bu aşamada bir olay çıkmadığı belirtildi. Bundan sora, arama ile kendilerini yetkili görenlerin, hiçbir fabrika yöneticisine danışmadan işletme binasına yöneldikleri ve iki adet panzer ile puantörlük kapısını parçaladıkları; bu arama işlemi sırasında «arama»nın amacı ve sınırlarının aşıldığı, işletme binası giriş kapısının parçalandığı, sütunların yıkıldığı, bobin makinalarının büyük hasara uğratıldığı başvuru yazısında belirtildi.

Zeytinyağı ve üzüm İşletmeleri Müdürleri Kemal Baykal ve Kemal Sevim yaptıkları açıklamalarda güvenlik kuvvetlerinin işyerlerine gelmelerini gerektirecek herhangi bir olayın olmadığını belirtiyorlar ve işçilerin, işyerlerinde hasar meydana getirmediklerini belirtiliyordu.

SINIF MÜCADELESİ YÜKSELECEK

8 gün süren Tariş direnişi, yetkili DİSK Sendikalarının oluşturduğu Ortak Davranış Komitesi'nin kararıyla sona erdirildi. Fabrikalarda yapılan oylamalarda da direnişin kaldırılması kararlaştırıldı. Böylece Tariş direnişi örnek bir birlik ve kararlılık ile son buldu. Ancak, saldırıların püskürtülmüş olmasına karşın fabrikaların kapatılarak tasfiyelerin gerçekleştirilme tehlikesinin henüz geçmediği işçiler tarafından belirtiliyor. İşçiler yine, bundan sonra da, işçi kıyımına, faşist saldırılara karşı direneceklerini, bunun için biricik şartın disiplinli birlik olduğunu söylüyorlar.

Tariş direnişi, tüm Türkiye'de işçi ve emekçiler tarafından, demokratik örgütler tarafından geniş ilgi ve dayanışma gördü. Sınıf mücadelemizin gereklerine uygun bir davranışın, genel iş bırakma eyleminin onbinlerce işçinin katılımıyla İzmir'de gerçekleştirilmesi sınıf dayanışmasının en güzel örneği olurken, direnişin ortaya çıkardığı en başarılı sonuç oldu. İşçi sınıfımız, mücadele deneyimine bir yenisini daha, hem de başarıyla sonuçlanmış bir kazanımını daha ekledi. Tariş direnişi, uzun erimli sınıf mücadelemizde elde edilen sonuçlar ve sergilenen kararlılık ile onurlu bir yere sahip olacak, sosyalizm için verdiğimiz mücadelemizin tarihine büyük yazılacaktır.

İŞÇİ SINIFI ENGELİNİ AŞAMAYACAKLAR

Genel Başkanımız Rıdvan BUDAK, Tariş olayları ile ilgili olarak 24 Ocak'ta aşağıdaki açıklamayı yapmıştır:

Önceki gün İzmir Tariş fabrikalarında ortaya çıkan olaylar tam anlamıyla işçilere yönelik bir tertibin ürünüdür. Bahane arayan ve yaratan güvenlik güçleri işçilere saldırarak onlarcasını yaralamış, yüzlercesini gözaltına almıştır. Tariş olayları bir yanıyla geçmişte de yaşandığı gibi sınıf sendikacılığını engelleme operasyonudur, diğer yanıyla iktidarın kendine oy vermeyenlere uyguladığı bir cezadır.

Bu olay, ülke çapında uygulanan sistemli baskı politikasının bir parçasıdır. Tariş saldırısını protesto eden öğrenciler üzerinde estirilen terör, baskının zincirleme götürüldüğünün göstergesidir. Bu sistemli saldırı tüm ülkede işkenceler, dayaklar, sudan gerekçelerle gözaltına almalar, arama taramalar vb. biçiminde sürdürülmektedir. Yurttaşlar tüm Anayasal haklarından yoksun bırakılarak polisin yasal olmayan davranışlarına bile mutlak itaate zorlanmaktadırlar. Terör resmileştirilerek adım adım polis devletine tırmanış gerçekleştirilmeye çalışılmaktadır. Bu aşamada yasalarda yapılan ve yapılmak istenen anti-demokratik değişiklikler faşist diktatörlük özlemcilerine yeni fırsatlar yaratmaktadır.

İçinde bulunduğumuz yoğun sözleşmeler döneminde terörün sivri ucunun fabrikalardaki işçilere ve işçi mahallelerine yönetilmiş olması anlamlıdır. Faşist hareket önündeki en büyük engelin işçi sınıfı olduğunu çok iyi bilmekte ve bu engeli yıkmak istemektedir.

Şu çok iyi bilinmelidir ki, başta işçi sınıfımız olmak üzere tüm demokrasi güçler'nin birlikteliği bu olumsuzlukları aşacak ve karanlığı aydınlığa çıkaracak en büyük güçtür. Faşizme karsı bir cephenin oluşturulması yolunda son günlerde atılan adımların, faşistlerin yüreğine korku salması boşuna değildir!

FAŞİZMİ YENECEK OLAN DEMOKRASİ GÜÇLERİNİN BİRLİĞİDİR

Emperyalizmin, işbirlikçi tekelci burjuvazinin dayattığı faşizm tehdidi artıyor. Gerici uygulamalar, faşist terör, kitlesel tutuklamalar at başı gidiyor. Tekelci burjuvazi faşizmin habercisi «ara düzeni» geniş bir tabanın üstüne oturtmaya, CHP-AP işbirliğini gerici temellere dayandırarak sağlamak istiyor. CHP'yi suça ortak etmeye çalışıyor.

Ancak ülkemizde herşey tekellerin istediği doğrultuda olmuyor. Demokrasi güçlerinin önemli bir etkinliği var. Eylem birlikteliği, eylem gücü, eylemlerin kitleselliği yayılıyor. Demokrasi güçlerinin birliği, işçi ve emekçi yığınların ülke politikasında daha etkin konuma gelmelerinde baş rolü oynuyor. Hesaba katılamamazlık edilemiyor.

Sosyalist sistemin kazanımları, 70'li yıllarda emperyalizmin kâğıttan kulelerini yere bir eden ulusal kurtuluş devrimleri, ülkemizde demokrasi güçlerinin moral ve esin kaynağı oluyor.

Faşizm heveslilerinin çılgına dönmesinin bir nedeni de dünyada ve yurdumuzda barış, bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm güçlerinin kaydettiği ilerlemedir.

Ülkemizde demokrasi güçleri eski hatalara düşmüyor. Eylem birliğinin yaşaması önemini kavrıyor ve giderek cephe birliğine dönüştürülmesinin zorunluluğunu görüyor.

Tekstil, Maden-İş, Bank-Sen, Hürcam-İş Sendikalarının, yaklaşan büyük sözleşmeler döneminde tekellere, Maden İş ve Otomobil-İş'in MESS'e, Hürcam-İş ve Kristal-İş'in Cam Holding'e karşı, Sosyal İş, Bank-Sen ve Tez Büro-İş'in iş kolunda eylem birliği yolunda attığı adımlar, Sendikamızın Teksif'e ortak davranış önerisinde bulunma uyanıklığı Tekelci Burjuvazinin yüreğine korku salıyor.

Bilimsel Sosyalist, Devrimci Demokrat grupların merkezi, yöresel eylem ve güç birlikleri gelişiyor. Temelleri atılan gençliğin anti-faşist platformu sağlamlaşıyor.

Demokrasi güçlerinin tek bir cephede toplanması süreci hızlanıyor. Emperyalizme, tekellere, faşizme karşı olan tüm unsurların, bilimsel sosyalistlerin, diğer anti-faşist grupların, sosyal demokratların kucaklayacağı demokrasi cephesinin, eylem içinde yaşama geçirilmesi gerekiyor.

İşçi ve emekçilerin önünde bu yaşamsal konuda zorluklar olduğu kuşkusuzdur. Sosyal Demokrat hareketin merkez yönetimi tekellerle uzlaşma politikasından vazgeçmiyor. Muhtıra tehditlerine boyun eğiyor. Eylemsizliği körüklüyor. Öte yandan bazı sorumsuz gruplar işçi ve emekçi yığınları zamansız ve koşullara uygun olmayan çıkışlara çekmeye çalışıyor. Olaylara kendi dar penceresinden bakmakta inat ediyorlar.

Sorunlar zor ama aşılmaz değil. Engeller bir bir kırılıyor. Emekten, insanlıktan yana olan tüm unsurların cephe birliği yolunda kararlı adımlar atılıyor. İşçilerin, emekçilerin daha iyi yaşam kavgasına, faşist MHP ve yandaşı örgütlerin kapatılması, can güvenliğinin sağlanması istemine yurtsever Milletvekillerinden dayanışma yanıtı geliyor.

Demokrasi güçleri tüm dağınıklığına karşı, Tekel, Ülker, Yi daş direnişlerinde, kitle örgütlerinin kapatılmasına, Kahraman Maraşta geçen yıl faşist canilerce tezgâhlanan kitle kırımına yığınsal protesto eylemlerinde, faşizm özlemcilerini geriletmişlerdir. Cephe birliğinin gelişip, güçlenmesi, eylemsizliğe ve maceracılığa karşı anti-faşist eylemleri yükseltmesi, demokratikleşmenin, gerici gidişe dur demenin güvencesidir.

Faşizm heveslerini tekellerin kursaklarında boğacak olan Demokrasi Güçlerinin örgütlülüğü ve kararlılığı bugünden vardır.

Önümüzdeki yakıcı görev, emperyalizme ve faşizme karşı demokrasi güçlerinin cephe birliğini örmektir.

AP HÜKÜMETİ NE YAPMAK İSTİYOR...

Demirel başbakan olduğundan beri siyasi gericilik tırmanıyor. Faşist çeteler saldırılarını azgınlaştırarak sürdürüyorlar. Emekçi yığınların can güvenliği tehdit ediliyor.

İşçi sınıfı üzerinde baskılar yoğunlaşıyor. Grevler erteleniyor, yasal sendika toplantıları yasaklanıyor. Grev ve direniş çadırlarına düşman kampına girilir gibi baskınlar yapılıp dağıtılıyor. Sendika şubeleri, temsilcilikleri hiçbir yasal gerekçe gösterilmeksizin aranıyor, sendika yöneticileri göz altına alınıyor, örgütler kapatılıyor.

Kapısı mühürlenmeyen demokratik kitle örgütü kalmadı gibi. TÖB-DER, TÜTED, TÜS-DER, GENÇ-ÖNCÜ, İGD, DEV-GENÇ, İKD, SGB ve daha birçok örgütün çalışmaları «durduruldu» Köy-Koop, TMMOB, Tüm-Der, Tabib Odası, Barolar üstündeki baskılar arttı.

AP Hükümetinin, ülkemizi, her geçen gün, gericiliğin koyu karanlığına doğru çekmesi, tekelci burjuvazinin istemleri ve niyetlerinden bağımsız değildir. AP hükümeti tekellerin çıkarlarını savunmak, emekçi yığınlara kan kusturmak için görev yürütüyor. Demirel, Koç'lara, Sabancılara, Narin'lere «Çare olmak» için çırpınıyor.

TEKELLER BUNALIM İÇİNDE KIVRANIYOR.

Emperyalizme bağımlılık koşulları altında, dövizsizlik, enerji sıkıntısı, pazar yokluğu tekelci burjuvaziyi bunalımlar içinde kıvrandırıyor. Koç'lar, Narin'ler, Sapmazlar, Sabancılar tekellerin gücünü pekiştirmek, kârlarına daha çok kâr katmak için faturayı işçi sınıfına ödeterek bunalımdan çıkış yolu arıyorlar. Toplu iş sözleşmelerinde çeşitli tezgahlar tertipliyor, tensikatlara baş vuruyorlar. Hergün hiç bir yasayı umursamaksızın artıran fiyatlarla, binbir güçlükle koparılıp alınan ücret artışları, silinip süpürülüyor.

Tekellerin kasalarını daha da doldurmak istemesi ve bu uğurda atılan adımlar işçi ve emekçiler için yaşamın dayanılmaz boyutlara varması doğuruyor, toplumsal tepkileri yoğunlaştırıyor. Yığısal eylemler ülkeyi derinden etkiliyor. Grevler direnişler yayılıyor.

Tekeller yığısal karşı çıkışları bastırmak, emekçi yığınları zapt-u rapt altına almak, tırnakla taş sökercesine kazanılmış demokratik özgürlükleri ortadan kaldırmak istiyor. Önlem paketi, olağanüstü hal yasası, DGM ya da ihtisas mahkemeleri süngü zoruyla başımıza belâ edilmeye çalışılıyor.

FAŞİZME DOĞRU

Demokrasi güçlerinin bastırılması, bağlarının yığınlardan koparılmaya çalışılması tekelci burjuvazinin yakıcı istemi durumuda. Tekeller, iç ve dış nesnel faktörlerden, demokrasi güçlerinin gücü ve savaşkanlığından dolayı faşist diktatörlüğü kısa devrede göze alamıyor. Bunun yerine CHP'yi ince dümen suyuna alarak, demokrasiden yana tüm özelliklerini budayarak «faşizme geçiş»in siyasi temelini döşemeye çalışıyor. Askeri darbe tehdidi, Demokles'in kılıcı gibi asılı tutularak, CHP-AP işbirliği temeli üzerinde, geniş bir tabana dayalı gerici yönetimle, açık faşizme doğru yol alınmak isteniyor.

Tekelci burjuvazi, işçi sınıfını yalnızlaştırıp ezmek istiyor. AP-CHP yakınlaşması, resmi terörün arttırılması, binlerce ilerici, yurtseverin sorgusuz sualsiz, tutukevlerine doldurulması, CHP içindeki ilerici kanadı budama girişimleri, demokrasi güçleri arasına kama sokulmaya çalışılması, Sovyet Afgan halklarının dayanışmasına azgınca saldırılması, faşist terörün yoğunlaştırılması, tekellerin sistemli politikasının yansımalarıdır.

Tekelci burjuvazi, geniş yığınları tepkisini arttırmak için, MHP ve MSP'ye faşist cinayet yuvaları ve şeriat özlemlerine karşı göstermelik tavır alma numarasını sürdürüyor. MHP'nin savunduğu ve büyük patronların da ezeli rüyası faşist ideolojiye, faşist kadrolaşmanın özüne dokunmaksızın bir-iki yakalamayla iş geçiştiriliyor. Asıl amacın «denge, politikasına haklılık kazandırılması ve bayatlayan bu utanmazca yalanın altında, demokrasi güçlerine karşı amansız baskılara başvurulmak istendiği açıkça görülüyor.

AP TEKELLERİN HİZMETİNDE

AP öteden beri tekelci burjuvazinin has partisidir. Savunduğu görüşler, izlediği politika, kadrolarının tekellerinin çeşitli kademelerinde görev yapması veya yapanlarla kan bağlılıkları AP'nin tekellerin baş savunucusu olduğunu ortaya koyuyor.

Elbetteki tekelci burjuvazi, işçi ve emekçi yığınlar üzerinde ki baskı kurumlarını sadece AP'nin kadrolarıyla yönlendirmiyor. El altından faşist MHP'yi besliyor. Cumhuriyet Halk Partisi'inde kendi çıkarlarını savunanlarla köprü başlarını tutmaya çalışıyor. Patronların kendi içlerindeki sürtüşmeler ve yöresel suni farklılıklar üzerinde du ran diğer sermaye partilerini dümen suyunda tutuyor.

Tüm bunlara karşın, açıkça belirtilmelidir ki, tekelci burjuvazinin ülke politikasında ana gövdeyi AP oluşturuyor.

Tekellerin has partisi AP ve hükümeti, işçi sı emekçilere, tüm demokrasi güçlerine karşı açık sa hazırlanıyor. Demirel'in sıkıyönetimin arkasına sığ meydan okuduğu «anarşi» değil, demokratik özgür dir. Mahalle baskınları, sendika, kitle örgütü kapat yığınsal tutuklamalar, devlet dairelerine sabıkalı f rin doldurulması, izlenen baskı politikasını kanıtlıy tırılacağının ip uçlarını veriyor.

MHP destekli AP hükümetinin, tekelci patronl kensiz gül bahçesi sunmak için baskıları şu yönte sürdürüyor.

1 — Yasalarda anti-demokratik değişiklikler ya

2 — Devlet dairelerinde, devlet fabrikalarında noktalara faşistleri doldurmak,

3 — Dozunu giderek artıran sivil faşist teröre lel olarak resmi terörü artırmak,

4 — Devlet terörünü kitlesel boyutlara vardırm

Yapılanlar ayan-beyan ortadadır. Şiddet olay tertipçisi faşist MHP ve yandaşı örgütlerin suçları kemelerce bile açığa çıkmışken, «anarşinin» kayna sınıfıdır, DİSK'tir diye yırtınmalar, yeni saldırılar reye yöneleceğini açıklıyor. Hedef işçi sınıfıdır. Tek daha çok kâr etmesi uğruna, ekmeğin daha da küçü demokratik özgürlüklerin silinmesidir.

Çaresizlerin çaresi: Baskı, şiddet...

Sıkıyönetim cezaları, iki kat artırılıyor!

Cezaları artırmak yeterli çözüm mü?

Hükümetin hazırladığı ve CHP'nin de destek vaat ettiği tasarının kısa sürede Meclis'ten çıkması bekleniyor

ABDULLAH BAŞTÜRK: "YILGINLIĞA, KARARSIZLIĞA, TESLİMİYETE YER YOK"

DİSK Genel Başkanı Abdullah Bastürk. DİSK'in Ocak ayında onbinlerce işçi ve emekçinin katılımıyla gerçekleştirdiği İzmir Mitinginde yaptığı konusmanın bir bölümünde şunları söylemiştir:

İşçiler. emekçiler.

Bugünkü siyasi iktidar her şeye çare olarak «anarşi ve terörü» göstermektedir. Ceza yasaları ağırlaştırılırsa. yani temel hak ve özgürlüklerimiz askıya alınırsa, «anarşi ve terörün» yok olacağını söylemektedirler. Oysa bugün burjuvazinin istediği devrimci mücadelemizin yok edilmesidir. Halkımızın susturulmasıdır.

Ama bizi asla yenemeyecekler. Bu kavgayı biz kazanacağız.

Anarşi ve terör bahanesiyle demokratik hak ve özgürlüklerimizi ortadan kaldırmak istemektedirler. Siyasi iktidar bu bahane ile CHP döneminde hazırlanmış yasa taslaklarını Meclisten geçirmektedir. Bize seçim meydanlarında daha geniş demokratik hak ve özgürlükler sözü veren CHP nin Genel Başkanı da onlara alkış tutmakta. kendi partisi içinde baskı yasalrına karşı çıkan milletvekillerini cezaıandırmaktadır.

Kardeşlerim,

Burjuvazi işçilerin, emekçilerin susturulmasını istiyor. Baskı yasaları bu nedenle gündeme gelmiştir. Amaçları, daha fazla kârdır. Daha fazla sömürü ve baskıdır.

Bu yasalar çıktığında hak arama mücadelendeki en önemli araçların olan sendikalarla çalışma olanakların daha da kısıtlanacak. Derneklerin kapatılacak. Sömürü ve baskıya karşı muhalefetini gösterecek hareketlerde bulunman yasaklanacak. Keyfi uygulamalar karşısında sesin artık çıkmayacak. Patronların şikayeti ile bağımsız yargıçlar yerine kendini hükümetin emrindeki yargıçların önünde bulacaksın. Çoluğun. çocuğun hapishane yollarında perişan olacak.

Bütün bunları, bizim ülkemizdeki baskı ve sömürülerini daha da artırabilmek. kârlarına kâr katabilmek için yapmak istiyorlar.

Ve bütün bunları «anarşi ve terörü önleme» kılıfı altında bize kabul ettirmeye çalışıyorlar.

Bugün çeşitli işyerlerinde çalışan on binlerce işçinin işten atılması için listeler hazırlanıyor. Bunun içn milyonluk tazminatlar ayrılıyor.

Bugün. on binlerce öğretmen. teknik eleman. memur kıyım makinasının altına sokulmak isteniyor. Öğretmen. memur aileleri parçalanıyor. Analar babalar birbirini göremez hale sokulmak isteniyor.

Gençlik örgütleri. kadın örgütleri. demokratik kitle örgütleri. emekçi örgütleri kapatılıyor.

İlericiler. demokratlar. sosyalistler. Mücadele Arkadaşlarım,

Burjuvazi bizi açlığa. yokluğa. işsizliğe. sefalete boyun eğmeye çağırdı. Bizi teslim olmaya çağırdı.

Ya teslimiyet, ya da mücadele.

Teslim olacak mıyız?

Hayır!

Elbette ki hayır!

Bin kere hayır!

....

Gün birlik. mücadele ve zafer günüdür.

"Tüm değerleri yaratanlar bizleriz. Üretim bizim ellerimizde. Durdurduk mu çarkları, hizmetleri, hayat durur Türkiye'de. Biz bu gücümüzün bilinci ve mücadelemizin kararlılığı içindeyiz."

Yılgınlığa, kararsızlığa, teslimiyete yer yoktur.

Tüm değerleri yaratanlar bizleriz. Üretim bizim ellerimizde. Durdurduk mu çarkları, hizmetleri, hayat durur Türkiye'de. Biz gücümüzün bilinci ve mücadelemizin kararlılığı içindeyiz.

Önümüzde zor, çetin günler var. Bu yeni bir dönemin başlangıcıdır. Kısa dönemde kayıplar versek de, uzun dönemde kaybeden biz olmayacağız.

●İki madde CHP ve MSP'nin oyları ile reddedildi. Diğer maddelerde CHP-AP grupları birlikte oy kullandılar

Dernekler Kanununun değiştirilmesi Millet Meclisi'nde kabul edildi

Baskı yasalarının görüşülmesine devam edilecek

Polisin yetkilerini arttıran tasarı bugün ele alınıyor

Dernekleri Tabela Örgütü'ne çeviren yasa kabul edildi

RIDVAN BUDAK: "FAŞİZM TEHLİKESİNE KARŞI YİTİRİLECEK ZAMAN YOKTUR"

Songelişmeler üzerine basına yazılı bir açıklama yapan Genel Başkanımız Rıdvan BUDAK, demokrasiyi savunan tüm toplumsal güçlerin, siyasal olsun ya da olmasın, tüm devrimci, ilerici demokratik örgütlerin üstlendikleri antifaşist görevleri birlikte yerine getirmeleri gerektiğini vurgulayarak, tüm antifaşist güçlerin ortak mücadelesinin daha fazla zaman yitirilmeksizin örgütlenmesi gerektiğini belirtmiştir. Genel Başkanımız Rıdvan BUDAK'ın açıklaması şöyledir:

Ülkemizde çok yönlü anti-demokratik ve faşist tehditler gün geçtikçe azgınlaşmaktadır. Zaten kısıtlı olan demokratik hak ve özgürlükler yeni tehlikeler ve baskı giriişmleriyle karşı karşıyadır. Son gelişmeler ve bu arada verilen «Uyarı Mektubu» 12 Mart Muhtırasının günümüz koşullarındaki tekrarından farklı bir anlam taşımamaktadır.

Yarım milyona yakın işçinin toplu sözleşme görüşmelerinin sürdüğü şu günlerde, işçi sınıfımızın ve emekçi halk güçlerinin mücadelesine karşı egemen güçlerin sınıfsal ve ulusal baskıları daha şiddetlenmekte, en temel demokratik hakların kullanılması engellenmek istenmektedir.

Yaşam koşulları günden güne ağırlaşırken, faşist terör tırmandırılıp yaygınlaştırılmaktadır. Ülkemizde faşist diktatörlük tezgahlamanın koşulları yaratılmaya çalışılmaktadır.

İşte bu koşullarda, faşizm tehlikesine ve her türden anti-demokratik girişime karşı demokrasi güçlerinin örgütlü yığınsal mücadelesini yükseltmek gereği kendisini her zamankinden güçlü olarak duyurmaktadır. Tüm demokrasi güçleri daha fazla zaman yitirmeksizin bir araya gelerek etkin bir demokratik hareketi gerçekleştirmelidir.

Faşist tehdit ve tehlike karşısında, faşizme karşı ayrı ayrı saf tutmuş tüm toplumsal güçler, siyasal olsun ya da olmasın tüm devrimci, ilerici demokratik örgütler üstlendikleri anti-faşist görevleri birlikte yerine getirmeli, ortak mücadeleyi örgütlemek, ilke, program ve somut yöntemleri saptamak üzere bir araya gelmelidir.

Tüm anti-faşist, demokrasi güçlerinin, siyasal partilerin, sendikaların, demokratik kitle ve meslek örgütlerinin faşizm tehlikesine karşı ortak mücadelesini yaşama geçirmek için artık yitirilecek zaman yoktur.

BASKI YASALARINA, DGM'LERE HAYIR!..

«Hür demokratik düzen»i korumak, şiddet olaylarını önlemek adına, «Önlem paketi», DGM'ler, süngü zoruyla parlementodan geçirilmeye çalışılıyor.

Zaten sınırlı olan demokratik özgürlükleri ortadan kaldırmaya çalışan faşist terörün sorumluları bellidir. Her cinayetin, bombalamanın adresi MHP ve yandaşı örgütlere çıkıyor. Suç dosyaları kabardıkça kabarıyor. Artık Demirel bile gerçekleri saklama cesareti gösteremiyor.

«Demokrasiyi korumak» egemen güçlerin ağzında utanmazca bir yalandır. Demokrasiyi korumak isteyenler, cinayet yuvası faşist örgütlere dokunmazken, demokratik özgürlükleri ortadan kaldırmaya yönelmez. Düşünce ve örgütlenme özgürlüğü yok edilerek «şiddet olaylarının» önlenemiyeceğini herkes bilir. Tam tersi, demokratik özgürlüklerin genişletilmesiyle terörün önüne geçilebilir.

Egemen güçlerin «şiddet olaylarını» nasıl önleyeceğine bir bakalım.

«Önlem paketi» diye sunulan **BASKI YASALARIYLA;**

● Polis, istediği saatte, istediği yerde insanların üzerlerini, evlerini arayabilecektir. Gece geç vakit, evde tek başına bir kadında olsa, paldırküldür içeri dalabileceklerdir. Polislerin de artık taraf olduğu, polis giysileriyle faşistlerin baskınlar düzenlediği bilindiğine göre, bu yasanın şiddet olaylarını ne kadar önleyeceği ortadadır. Üstelik polis arama sırasında suç işlerse, kaymakam veya valinin izni olmadan şikayetçi bile olunamıyacaktır.

● Vali veya kaymakam hiç bir gerekce göstermeden sendikanın düzenliyeceği toplantıları engelleyecektir.

● Hiç bir kurala bağlı olmaksızın sendikacılar veya işyeri temsilcileri direniş hazırlıyorlar diye göz altına alınabileceklerdir.

● Derneklerin yapacakları eğitim toplantıları, açık oturumlar, amaç dışına düşüldüğü gerekçesiyle kapatma nedeni olacaktır.

● Polisler demokratik örgütlere üye olamayacak, diğer memurların örgütlenmesi kısıtlanacaktır.

İşçi sınıfının tarihin çöp sepetine attığı, yeniden diriltilmeye çalışılan **DEVLET GÜVENLİK MAHKEMELERİ** yasalaştığında;

— İşçiler, ücretlerini zamanında vermeyen işverene karşı herhangi bir eyleme giriştiklerinde,

— İşverenin kaba baskısına, küfürlerine karşı tepki gösterdiklerinde,

— Sendika yöneticisi, temsilci veya üyeler, herhangi bir işçi toplantısında gerici yasaları eleştirdiklerinde

— İşveren tarafından gammazlandıklarında,

— Grev veya yürüyüşte aralarına sokulan bir ajanın üstünde silah veya benzeri suç unsuru bulunduğunda,

— Sendika seçme özgürlüğü, işten atılan arkadaşlarını savunma nedeniyle mücadeleye girdiklerinde,

— Herhangi bir nedenle kısa süre de olsa, iş yavaşlatma veya durdurmalarda,

— Gerici AP'nin güvenliğe aykırı gördüğü grevlere çıkıldığında,

— Genel olarak işçiler, 274, 275 sayılı yasalardaki gerici maddelere karşı mücadele ederlerse İş Mahkemelerinde değil, DGM'lerde yargılanacaklardır. İşçi sınıfının örgütlenme ve düşünce özgürlüğüne konan yasaklara, Dernekler Yasasının gerici hükümlerine karşı çıkanlar da DGM kapsamına alınacaklardır.

Siyasal iktidarın kendi düşüncelerine göre atadığı, yani bugün AP Hükümetinin atayacağı, MHP'li hakimler, hak isteminde bulunan, gerici uygulamalara karşı çıkan işçileri, emekçileri, yazarları, bilim adamlarını sanatçıları yargılatacaklar ve böylelikle «şiddet olayları» önlenmiş olacak.

Egemen çevrelerin yapmak istedikleri, sıkıyönetimi sürekli hale getirmek, işçi ve emekçileri susturarak, tekellerin kasalarını daha da doldurmaktır. İşçi sınıfı ve emekçi yığınlar bu uygulamalara geçit vermeyeceklerdir. Gün ati-faşist mücadeleyi yığınsallaştırma, faşizme ve emperyalizme karşı demokrasi cephesini örme günüdür.

DEMOKRASİ, DEMOKRATİK ÖZGÜRLÜKLERE SALDIRARAK KORUNAMAZ

DİSK Genel Başkanı Abdullah Baştürk son tutuklamalar üzerine bir açıklama yaparak siyasal iktidarı eleştirmiş, «ülkeyi hapishane haline getirerek yönetemezsiniz; marifet demokratik güçleri daha fazla baskı altına almak değil, faşist katilleri yakalamaktır.» demiştir.

DİSK Genel Başkanı Abdullah Baştürk'ün açıklaması özetle şöyledir:

«Siyasal iktidar Kahramanmaraş faşist soykırımının birinci yılında, bu insanlık dışı olaya duydukları tepkiyi çeşitli biçimlerde ifade eden çok sayıda yurttaşı gözaltına almıştır. Öte yandan Maden-İŞ Sendikasının Genel Kurulunda işçi sınıfının uluslararası marşı olan Enternasyonal söylendiği gerekçesiyle bu sendikanın yöneticileri ve Genel Kurul divan üyeleri gözaltına alınmıştır. Böylece toplu sözleşme döneminde şimdi Başbakanlık müsteşarlığına ve DPT'nin başına getirilen kişinin örgütü MESS'in istekleri doğrultusunda uygulama yapılmıştır. Sudan bahanelerle TÖB-DER kapatılmıştır.

«Demokratik hak ve özgürlüklerini kullananların gözaltına alınmasını ya da tutuklanmasını ve onlara yapılan işkenceleri protesto ediyor, tümünün salıverilmelerini TÖB-DER'in ve kapatılmış olan diğer demokratik örgütlerin açılmasını istiyoruz.

....

«Katliam ve cinayetlere karşı çıkan öğrencileri, öğretmenleri hapishanelerle doldurarak anarşi önlenemez. Demokrasinin temel kurumları olan meslek örgütleri, demokratik kuruluşlar kapatılarak terörün önlendiği görülmemiştir. Bu uygulama ancak terörün yaygınlaştırılmasına yarar. Terörü önlemek için alanın daraltılması gerekirken, bu uygulamalarla alan ülke düzeyinde yaygınlaştırılmakta ve MHP'nin uzun zamandan beri izlediği stratejiye uygun bir biçimde anarşi Türkiye çapında körüklenmektedir.

«Yakalanan faşist katilleri hapishanelerde tutamayan, Türkiye'deki silah kaçakçılığını yürütenlerin üzerine gidemeyen, demokratları, ilericileri, devrimcileri hapishanelere doldurarak ancak ve ancak bir avuç sömürücünün hizmetinde yol alan siyasi iktidar ateşle oynamaktadır.

TEKSTİL

Genel Başkanımız Rıdvan Budak, DİSK'e bağlı Maden-İş, Bank-Sen ve Baysen yöneticilerinin tutuklanmaları üzerine 16 Ocak'ta aşağıdaki açıklamayı yaptı:

DİSK'e bağlı kardeş örgütlerimizden Maden-İş Genel Başkanı Kemal Türkler, Genel Sekreter Mehmet Karaca, Genel Başkan vekili Bahtiyar Erkul ve Kemal Daysal ile Maden-İş Genel Kurulunu yöneten Bank-Sen Genel Başkanı Metin Denizmen, Baysen Genel Başkanı Cevat Özhasırcı ve bir işyeri temsilcisi Necdet Onaran arkadaşlarımız hakkında Sıkıyönetim Mahkemesi tarafından tutuklanma kararı alınmış bulunmaktadır. Tutuklanma gerekçesi olarak, Maden-İş Genel Kurulunda Enternasyonal Marşının söylenmiş olması gösterilmektedir.

Bu uygulamalar üzerinde durmak ve tepki göstermek her demokratın, ilericinin ve sosyalistin görevidir. Çünkü olay, ülkenin içine itilmek istenen karanlık ortam ve işçi sınıfının mücadele gündeminde bulunan toplu sözleşmeler açısından taşıdığı önemle birlikte değerlendirilmek durumundadır. Tekelci büyük patronların işçi sınıfımızın yükselen toplu sözleşme mücadelesi karşısında gerici iktidar dönemin'n kendisine sağladığı olanaklarla demokratik örgütlere ve büyük ölçüde sendikalarımıza saldırması, varlığından rahatsızlık duyduğu bu örgütlenmeleri tümden kapatmak ve açılan gediklerden yararlanarak demokrasiyi tümden askıya almak özlemlerinin bir parçasıdır.

İlerici sendika yöneticilerinin tutuklanma kararlarına gösterilen gerekçe bu niyeti gölgelemeye yetmeyecektir. Tüm işçiler ve emekciler iyi bilmektedir ki, işçi sınıfının proleter enternasyonalizminden aldığı güçle yükselttiği dayanışma bayrağı etrafında kopartılan anti-komünist fırtına, ulusal onurumuzu ayaklar altına alan burjuvazinin ve onun iktidarlarının gerçek kimliklerini gizleyememektedir. İşçi sınıfımız enternasyonalizm ve yurtseverliğin bir bütün olduğunun bilincinde olarak mücadelesini sürdürmeye, enternasyonalizmin tüm gereklerini yerine getirmeye devam edecektir. Tüm dünya işçilerinin en zor koşullarda yüklendiği bu görev Türkiye işçi sınıfının sosyalizm mücadelesine onur katacaktır.

TMMOB

TMMOB'ye bağlı Mühendis ve Mimar Odalarının İstanbul'da bulunan merkez, Şube ve temsilcilikleri yaptıkları ortak açıkamlada; TÜTED yöneticilerinin gözaltına alınarak TÜTED'in kapatılmasının, Sendikalar ve kitle örgütlerine yöneltilen anti-demokratik baskı ve yıldırma politikasının bir parçası ve bir devamı olduğunu vurguladılar. TMMOB'ye bağlı onbir kuruluşun açıklamasında şu görüşlere yer verildi:

3. MC'nin kurulmasıyla ilerici düşünceye, demokratik kitle örgütlerine demokratik kitle örgütü yöneticilerine, sendikalara ve sendika yöneticilerine yöneltilen baskılar giderek artmaktadır.

Son dönemlerde özellikle yoğunlaşarak devam eden faşist terörle birlikte yasal terörün hızlandırılması ve baskı yasalarının bir çırpıda Meclisten geçmiş olması gerici ve faşist güçlerin istemlerinin bir parçasıdır.

Dün TÖB-DER yöneticilerinin tutuklanarak TÖB-DER'in kapatılmasıyla başlayan, Maden-İş ve diğer sendika yöneticilerinin gözaltına alınmasıyla devam eden baskılar bugün de TÜTED yöneticilerinin tutuklanması ve TÜTED'in kapatılması anti-demokratik baskıların son bir halkasını oluşturmaktır.

İlerici düşünceyi baskı altına alarak demokrasiyi boğmaya yönelik bu tür tutum ve davranışlar, tekelci sermayenin emekten yana olan kişi ve kuruluşları yok etmeye yönelik tutumlarının bir parçasıdır.

Demokrasi güçlerini susturmaya yönelen emekten yana kişi ve kuruluşlar üzerinde yoğunlaştırılan anti-demokratik baskılara son verilerek kapatılan demokratik kitle örgütleri açılmalı, tutuklanan TÖB-DER, TÜTED ve Sendika yöneticileri serbest bırakılmalıdır.

Elektrik Mühendisleri Odası İst. Şb. Bşk
Gemi Mühendisleri Odası Bşk.
Harita Mühendisleri Odası İst. Şb. Bşk.
İnşaat Mühendisleri Odası İst. Şb. Bşk.
Kimya Mühendisleri Odası İst. Şb. Bşk.
Maden Mühendisleri Odası İst. Temsil.
Makina Mühendsileri Odası İst. Şb. Bşk.
Metalurji Mühendisleri Odası İst. Temsil.
Mimarlar Odası İst. Şb. Bşk.
Orman Mühendisleri Odası İst. Temsilci.
Ziraat Mühendisleri Odası İst. Şb. Bşk

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ

TİP Genel Başkanı Behice Boran, yedi sendika yöneticisinin tutuklanması üzerine yaptığı açıklamada özetle şunları söylemiştir:

«Maden-İş yöneticileri ve son kongresinde divan yöneticiliği yapan sendika yöneticilerinin, kongrede Enternasyonal söylendiği gerekçesiyle tutuklanmaları anti-demokratik gelişmelerde yeni bi sıçramadır.

Demokratik hak ve özgürlüklükleri bütünüyle yok etmek için saldıran gerici-faşist güçler, işçi sınıfı ve emekçi halk kitlelerinin bütün örgütlerini yok ederek faşizmin mutlak iktidara giden yolda engelleri kaldırmak istemektedirler.

Enternasyonal, bütün dünya işçilerinin uluslararası birlik ve dayanışmasının sem bolüdür. Enternasyonal'in söylenmesinin yasaklanmaya çalışılması demokrasi ile asla bağdaştırılamaz.

İşçi sınıfımız, bilimsel sosyalistler, demokratlar ve tüm yurtseverler en temel demokratik hakların bir bir yok edilmesine seyirci kalmayacaklardır. Ülkemizde işçi sınıfının enternasyonal dayanışması ve bu değerlere sahip çıkması, yalnız sosyalistlerin değil, hangi politik görüşte olursa olsun, bütün demokratların, ilericilerin savunması gereken hakkıdır.»

TSİP

TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ PARTİSİ

TSİP Merkez Teşkilâtlandırma Sekreteri Aydoğan Gezer işçi hareketi ve sendikal haklar üzerindeki baskıların ve anti-demokratik uygulamaların arttığını belirten açıklamasında, Maden-İş yöneticileri ve bu sendikanın son Genel Kurulunda divanı yöneten sendika yöneticilerinin tutuklanmasına ilişkin olarak özetle şu görüşlere yer verdi:

«Enternasyonal marşı dünyada en fazla tanınan, bilinen ve söylenen, yüzmilyon larca emekçinin benimsediği bir marştır. Hatta o kadar ki, artık bir burjuva partisi olan İngiliz İşçi Partisi milletvekilleri bile eskiden kalma işçi gelenekleriyle zaman zaman Avam Kamarasında bu marşı söylerler. İngiltere Parlamentosu'nda bile söylenen bir marşın, Türkiye'de tutuklama vesilesi yapılması ibret vericidir. İşçiler kendi sınıf marşlarını kongrelerinde söylediler diye sendika yöneticilerinin tutuklanmasını anti-demokratik niteliği bir yana «bu tutuklamanın MESS ile Maden-İş arasındaki mücadelenin uyuşmazlık noktasına geldiği bir zamana rastlaması ilginçtir.

MADEN-İŞ, BANK-SEN, BAYSEN

• Tutuklanan sendika yöneticileri ortak basın toplantısı yaptılar

Maden-İş, Bank-Sen ve Baysen Sendikaları Genel Başkanları tutuklanma kararından sonra teslim olmadan önce bir basın toplantısı düzenlediler. Hazırlanan ortak metni Maden-İş Sendikası Genel Başkanı Kemal Türkler okudu. Üç sendika liderinin ortak açıklamasında özetle şu görüşlere yer verildi:

«Bu karar, sendikal, demokratik hak ve özgürlüklere karşı yöneltilen ciddi bir tehdittir.»

«Faşist şiddet örgütlerine para sağlayan, Genel Merkezlerinde bomba imal edilen sözümona sendikaların, lokallerinde silahlar, dinamitler, ölüm listeleri bulunan MHP'nin propagandası, halkla alay edilircesine TRT kanalıyla artırılırken, onbinlerce işçinin ekmek kavgasını demokrasi savaşımıyla içiçe yürüten sendikalar üzerinde baskıların çeşitli yollardan yoğunlaştırılmasının nedenleri bellidir. Ekmek kavgasının ancak demokrasi savaşımıyla bütünlük içinde yürütülmesi halinde ileri kazanımlara ulaşabileceğini defalarca belirtmişizdir. Tekelci sermaye, gericilik güçleri de, demokratik hakları baskı altına alarak, kısıtlayarak ekmek kavgasını engellemek istemektedir. İşte çok yönlü anti-demokratik sendikal hak ve özgürlüklere karşı baskı v esaldırıların özü burada saklıdır.

«Tüm ilerici, demokrasi güçlerini, işçi sendika ve konfederasyonlarını, demokratik yığın ve meslek örgütlerini, işçilerin ve emekçilerin tekellere karşı sürdürdüğü demokrasi savaşımında güç ve eylem birliği yapmaya çağırıyoruz.»

HÜR CAM-İŞ

Tutuklamalar sırasında toplantı halinde olan Hürcam-İş Sendikası Genel Yönetim Kurulu, tutuklamaları ve anti-demokratik baskıları protesto ederek bir açıklama yayınladı. Açıklamada özetle şöyle denildi:

«Yarım milyon işçinin toplu sözleşme döneminde olduğu şu günlerde sendikalar üzerindeki baskılar giderek daha da yoğunlaşmaktadır. MESS'e karşı toplu sözleşme mücadelesi veren Maden-İş Sendikası'nın Genel Başkanı, Yürütme Kurulu üyeleri ile Bank-Sen ve Baysen Sendikalarının Genel Başkanları «komünizm propagandası» yaptıkları gerekçesiyle tutuklanmışlardır. Bu tutuklamanın Maden-İş Sendikası'nın MESS'le uyuşmazlığa girdiği ana rastlaması odlukça ilginçtir.»

İŞÇİLER NE DİYOR...

Turgut PALABIYIK SİFAŞ Temsilcisi (Bursa Şubesi)

Ülkemiz derin ekonomik, politik, bunalımlar içinde bulunuyor. İşbirlikçi tekellerin, gerici faşist güçlerin içine düştüğü böylesi ağır bunalımlardan çıkış yolunu faşist biçimli yönetimleri dayatımda, terörü artırmada bulunuyor. Kazanılmış ekonomik demokratik haklarımıza saldırıyor. Kârlarına kâr katabilmek için bütün engelleri aşmak, işçi sınıfımızın, demokrasi güçlerinin duvarını yerle bir etmek istiyorlar.

İşbirlikçi tekellerin, holdinglerin, politik temsilcilerinin fazla manevra olanakları kalmadı. Eskisi gibi durağan iktidarlar kuramıyor. Kurdukları da demokrasi güçlerinin, halkımızın etkin mücadelesi karşısında üç-dört ayda yıkılıp gidiyor. Gerici, sıkıyönetimci, holdingci Demirel hükümeti de tekelci, emperyalizme bağımlı, NATO'cu politikası bir ayda iflas etti. Ekonomik politik bunalımdan çıkmak bir yana, daha da uçurumlara yuvarlandı.

Tekellerin, militarist kliğin, «muhtırası» ile karşılaştı. İşçi sınıfımıza, emekçi halkımıza, demokratik güç ve kişilere karşı baskılar alabildiğine yoğunlaştı. Militarist kliğin «muhtırası», işçi sınıfımıza onun sınıf ve yığın sendikalarına, demokratik yığın örgütlerine, daha özgür bir yaşam için savaşanlara karşı baskıcı yasaların, DGM'lerin, olağanüstü hal yasalarının, sendikalarının çalışma olanaklarının kısılması ve tekellere karş toplu savaşımın önüne geçilmesi için verildi. Yıllardan beri özlemini duydukları CHP-AP koalisyonunu, tekellerin deyimiyle «güçlü bir iktidar» formülünü süngü yoluyle kurdurabilmek için verildi.

Özetlersek, işbirlikçi tekellerin, militarist klik eliyle meclis içinde, işçi sınıfımızın, Ulusal Demokratik güçlerin sömürüsüz, baskısız, demokratik bir Türkiye savaşımını kırmak için yasal dönüsümler istemektedir. Bu doğrultuda saldırılarını sürdürmektedirler.

Ülkemizin içinde bulunduğu böylesine bir ortamda, isci sınıfımıza yönelen ağır saldırılar atesler altında Tekstil Tekellerine karşı sendikamız toplu sözleşme savaşımını sürdürmektedir. Bu güne kadar, Tekstil tekellerini bağrında toplayan Tekstil İşverenler Sendikası, Sendikamızla sürdürülen sözleşme görüşmelerinde uzlaşmaz tavır takındılar. İşverenlerle sürdürülen grup toplu iş sözleşmesi kapsamı içinde 90.000 işçi mevcut. İşverenlerin adeta kurtarıcı görev'ni üstlenmiş Sarı Sendikalar, bu grup toplu iş sözleşmesinde de kendilerini gösterdiler. Kapalı kapılar ardında sarı Amer'kancı Teksif sendikası, «İHANET BELGESİNİ» imzaladı. Örgütlü olduğu iş yerlerindeki işçi arkadaşlarımızı işverenlerin eline teslim etti, kaderleriyle baş başa bıraktı. 54.000 işçiyi sattı. Yaptığı sözleşme ile işverenleri adeta kurtardı. Enerji, ham madde yokluğundan, isverene işçileri atabilecek hükümler altına imza koydu. Disiplin kurulunda işverenlere fazla oyla temsil hakkı tanıdı. Teksif'in işçiler adına ihanet belgesi imzalaması işverenleri sendikamızla görüşmelerde yüreklendirdi. Sözleşme görüşmelerinde sendikamızın önüne Teksif'in ihanet belgesini attı. «Biz sizinle de bu sözleşmeyi imzalayacağız, imzalamazsanız gönlünüz bilir» dediler. İşverenler böyelce uzlaşmaz tavırlarını ortaya koydular.

Gönülleri bilir. Onlar biz işçileri, kavgaya davet etti, davetleri kabulumüzdür.

Hodri meydan. Kavgaya hazırız. Biz ki işçi sınıfıyız. Üretimi elimizde bulundururuz. Damarımıza basarlarsa tatlı kârlarını da kesmesini biliriz, üretim silahımızı kullanırız. Çünkü bu bizim insanca yaşam kavgası, bizim onur ekmek kavgamız. Bizim kavgamız. «Teksif imzaladı, onlarda nasıl olsa imzalar» diye düsünüyorlarsa yanılıyorlar. Evdeki hesap çarşıya uymaz, uyumayacağız. Sonuna kadar direneceğiz, grev silahımızı ustalıkla kullanacak, balyoz yumruğumuzla ölümcül darbemizi indireceğiz. Bu bizim «Aşımıza, ekmeğimize göz koyanlara «karşı kavgamızdır. Daha insanca ve özgür bir yaşam için kavgamızdır. Bu kavgada her türlü şartlar altında, aç da kalsak, susuz da kalsak tekstil tekellerini, Tekstil İşverenler Sendikasını dize getirene kadar direneceğiz. Her türlü zorluğa göğüs gere gere kavga edeceğiz. Bu kavgadan düşmanımızı, gücünü iyi tanırız. Bu kavga biz işçilerin kavgasıdır ve mutlaka pes ettireceğiz.

Çünkü bu savaşta yalnız değiliz. Yiğit metalurji işçileri, savaşkan sendikaları MADEN-İŞ'te yığınsal savaşa, grevlere hazırlanıyor. Metal patronlarının en bağnaz örgütü, işçi düşmanı MESS'te metalurji işçilerinin kazanılmış haklarına göz dikti, uzlaşmaz tavır takındı. Metal ve tekstil işçilerini, onların savaşkan sendikaları Maden-İş ve Tekstil yığınsal savaşımı, dayanışmaları işçi düşmanı işveren örgütlerini dize getirecek, zafer biz işçilerin olacaktır.

Bizlerin bu toplu savaşımı, kardeş sendikalarında savaşımı. Bu savaşta banka emekçileri, cam işçileri, lastik ve gıda işçileri, sınıf sendikaları Bank-Sen, Hür-Cam-İş, Gıda-İş ve daha bir çok send'ka ile. Köylülerimiz, Kadınlarımız, Gençlerimiz Öğretmenlerimiz Kendi Demokratik yığın örgütleri ile bizim kavgamızda omuz omuza dayanısma icinde dövüşecekler. Böylesi dayanışma içinde işveren örgütlerini mutlaka dize getirecek savaşımımızı zaferle noktalayacağız.

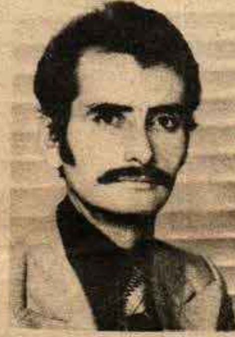

Mehmet GEÇMİŞ Kartaltepe Mensucat Baştemsilcisi (Edirne Şubesi)

Ülkemizde mutlu bir azınlığın egemenliği sürüyor. Ezilen kitlelerin ekonomik, demokratik hakları gaspedilmiş kaderciliğe boyun eğmeye zorlanmışız. İç ve dış sömürünün sürmesi için ülkemizde her türlü yöntemler sürdürülüyor. Bilindiği gibi Birinci Dünya Savaşında Emperyalizm ülkemizi talan etmek, ortadan kaldırmak için bütün gücüyle saldırmıştır. Ülkemize sızan, doğal kaynaklarımızı talan etmeye başlayan bu dış güçler Ulusal Kurtuluş Savaşı verilerek sökülüp atılmıştır. Silâh zoruyla ülkemizi talan edemeyeceğini anlayan sömürgenler, ekonomik yönden ülkemize girmişlerdir. İnsanların uyanışını engellemek için her türlü yollara başvurmuşlardır. 141, 142 gibi anti-demokratik yasalar çıkarmışlar ,karanlık faşist güçlerin baskı aracı olmalarını sağlamışlardır.

İnsanların bu düzene uymaları, kaderciliğe alışmaları için daha küçük yaslardan uygulamalar başlar. Doğar doğmaz korkutulmaya, cin peri masallarıyla avutulmaya çalışır, ilkokulda da Uyu Uyu Yat, sözleriyle yaşamı boyunca uyutulmaya çalışılır. Uyumayanlar da seks filimleriyle, futbolla, modayla oyalanmaya çalışılır. Ancak bunda bir oranda başarılı olunabilir. Faşist Diktatorya özlemleri, MHP ve onun yan kuruluşları ETKO, TİTKO gibi örgütlerin terörü, onur kırıcı anlasmalar gibi bütün cabalar işçi sınıfının mücadelesini engelleyemez. Katil çeteleri kan denizinde boğulacaklardır. Antidemokratik yasalara, baskı ve teröre, emperyalizm ve tekelci sermayenin oyunlarına rağmen işçi sınıfının mücadelesi sürüyor. Nasıl tarih geri döndürülemez, kış, yaz yapılamazsa, sınıf savaşımı, sömürüsüz bir dünyanın kurulması engellenemez.

Emperyalizmin İran, Afganistan gibi birçok ülkede artık egemenliği sona eriyor. Bu durum emperyalizmi çılgınlaştırıyor. Türkiye'de de egemenliğini sona erdirmemek icin elinden geleni yapıyor. Bu nedenle tüm karanlık oyunları sahneliyor. Faşist cinayet şebekelerini saldırganlaştırıyor, işçi sınıfının bilimine inanmış aydınları baskı altında tutmak istiyor. Ancak işçi sınıfının savaskan gücü karşısında başarılı olamıyor. İşçi sınıfı ileri demokratik bir düzen savasımında bu saldırganlara dersini verecektir. Çünkü, işçi sınıfının okulları fabrikalarda ekonomik ve demokratik haklara karşı olanlara savaşçılar yetişiyor. Sınıf ve kitle sendikalarında örgütlenen insanlar, ekonomik mücadelelerinin yanında, sıf savasımı icinde yeni yeni bilgilerle emperyalizme ve faşizme karşı bileniyor, faşizme geçit vermeyeceğiz diyorlar.

Enver AMAÇ İnsa İplik Temsilcisi Büyükçekmece Şubesi)

Sekizinci Dönem Toplu İş Sözleşmesi görüşmelerimiz uyuşmazlıkla sonuçlanıp, grev kararı almamızla yeni b'r aşamaya geldi. Patron sendikası Teksif'in tutumu onlara pahalıya malolacak. Saflarımızdaki nitel ve nicel gelişmenin verdiği bilinçle, sonucu mücadelemizi belirleyecek.

Patronlar kendi güdümlerindeki Teksif'e verdikleri ücret zammını, çok büyük bir farkmış gibi yutturmava çalıştılar. Ancak zaman bizi haklı çıkardı. Son devalüasyon ve zamlarla ortaya çıkan durumu pek o kadar içaçıcı olmadığı görüldü. Parasal haklardan öte-bizce önemli-genel hükümlerdeki demokratik ve sosyal haklarımız konusunda direncimizi kırmaya çalıştılar. Ücretlerin, Türkiye şartlarıyla uygun olmasını isterken, bir yandan da «İŞ GÜVENLİGİ İSTİYORUZ», «SEVK VE İDAREDE SÖZ HAKKI İSTİYORUZ». Bu istemlerimiz için çıkacağız alanlara ve grev çadırlarına. Ve haykıracağız «BİRLİK, MÜCADELE, ZAFER» diye.

Yasal hakkımızı kullanmamızı engellemek için, karşımıza gerici iktidarların baskı yasaları ile çıkacaklar. Hiç kuşkumuz yok. Patronlar için grevimizi kırabilmek için her yöntem mübah olacaktır. Ama bizim içinde, onların emellerini kursaklarında bırakacak yöntemlerimiz var. Örgütlü, disiplinli birliğimiz.

Savunmada olan, arkasında yer buldukça geriler. Gerileyecek yer kalmadığı zaman, artık saldıracaktır. Arkamızdaki aşılmaz duvarı artık hissediyoruz.

Sizin patronlar, sizin kahredici yaşamınız, bizi arkamızdan sizinle mücadeleye itiyor. Elimizde vurduğu yerden ses getiren grev silahımızla geliyoruz.

Savulun sömürgenler. Dokuttuğunuz her kumaşta kefeninizi gören, fitil tezgahlarında ilmiğinizi seyredenler geliyor.

«DEMOKRASİYİ KORUYACAĞIZ»

TÜRK-İŞ üyesi 14 sendika, ortak bir açıklama yaparak, Hükümetin, işçi sınıfının yasal haklarına karşı giriştiği yasa tanımaz tutum karşısında suskun kalamayacaklarını belirttiler. 14 sendikanın ortak açıklamasında özetle şu görüşlere yer verildi.

«Anarşiyi önleyeceğim diye demokratik özgürlükleri budamaya kalkışmak, fevkalade hal yasaları çıkarmak, DGM'ler kurmak sorunları çözmez. Hükümet, Meclis'ten çıkartmış olduğu yasaları 27 Mayıs Devrimi'nin getirdiği Anayasa'yı ve Anayasal kuruluşları bir yana iterek, Türkiye'yi uçuruma itmekten başka hiçbir sonuca ulaşamaz.

«Kamu ve devlet işyerlerinde işten çıkartma uygulamalarına derhal son verilmeli, işten çıkartılan işçilerin işbaşı yapmaları sağlanmalıdır.

«Hükümet, işçi sınıfının anayasal ve yasalardan doğan haklarına karşı giriştiği yasa tanımaz tutumunda ısrar ederse, bizler işçi sınıfının ekonomik-demokratik ve sosyal örgütleri olarak Anayasa'yı, demokrasiyi korumak için gerekecek her türlü çareye başvurmaya çekinmeyeceğimizi kamuoyuna duyururuz.»

TÜRK-İŞ'e bağlı Tarım-İş, Kauçuk-İş, DYF-İŞ, Ağaç-İş, Petrol-İş, Yol-İş, TGS, Türk Harb-İş, Tez Büro-İş, Maden Federasyonu, Kristal-İş, Basın-İş, Deri-İş ve Hava-İş sendikalarının ortak açıklamaları gerici iktidarın uygulamalarına TÜRK-İŞ sendikaları tarafından da karşı çıkılması demokrasi güçleri açısından önemli bir gelişme olarak değerlendirildi.

BULMACANIN ÇÖZÜMÜ

Soldan Sağa
1. SOSYALİZM
2. RAKAM
3. NARİN - NM
4. IM - KOCA
5. FAŞİST
6. ANA
7. ARTIDEĞER
8. RE - İDARE

Yukarıdan Aşağıya
1. SINIFLAR
2. AMA - RE
3. SIR - ŞAT
4. İKİ
5. ARNOS - İD
6. LA - TC - ED
7. İKNA - AĞA
8. ZAM - NER
9. MM - KARE

düşmanın davası adına dövüşmemek için ÖĞRENMELİYİZ

Patronlar yıllardır cahil kalalım, neyin ne için yapıldığını anlamayalım diye uğraşıyorlar. Devletin okullarında işçi, köylü, esnaf çocukları bin bir güçlükle okur. Okuyanı da, tersinden okur. Kendi sınıf çıkarlarının neyi gerektiğini değil, patronun sömürüsünün haklılığını öğrenir. Özel mülkiyetin kutsallığından söz ederler, üretimin nasıl artırılacağından, nasıl kâr edilmesi gerektiğinden. Vergi kaçırmanın yolları belletilir. İşçi sınıfının devrimci mücadelesinin tehlikeleri kulaklara üflenir.

İşçiler, emekçiler burjuva eğitim nimetlerinden yararlanamazlar. Burjuvazi ve uşakları ise iyi eğitilmişlerdir. Sanki tanrı vergisi gibi her şeyi bilirler. Kimsenin aklına gelmeyen dolapları çevirirler. Bir avuçturlar ama, devleti yönetirler. Başbakanlar, bakanlar Koç'lara, Sabancılar'a, Narinler'e nasıl yaranayım diye çırpınıp dururlar.

Bizler de öğrenmek zorundayız. Parababalarının kafamıza kazıdığı tortuları bir bir atmak zorundayız. Çıkarlarımız nerede, nasıl savunulur bilmek zorundayız. Patronlarla kavgamız olanca sertliğiyle sürüyor. Savaş amansız geçiyor. Savaşı bilmeyen, yenilgiyi en baştan kabul etmiş demektir.

Dünyayı, tüm güzellikleri yaratan bizleriz. Demiri oya gibi işliyoruz. Pamuğu üretiyor, iplik, kumaş yapıyoruz. Toprağı süren biziz. Cama biz şekil veriyoruz. Otomobiller, buz dolapları, televizyonlar yapıyoruz. Dünya nasırlı ellerimizde yükseliyor. Ama ürettiklerimize başkaları el koyuyor. Villalarda keyif çatan, dolmuş, otobüs kuyruğunda canımız çıkarken lüks arabalarda ayakları yere değmeyen, bir avuç asalak. Güçleri, zenginlikleri nereden geliyor.

Bir işçi, dünyada neler olup, bitiyor öğrenmelidir. Kanunları kim yapıyor? Ne kadar üretiyor, ne kadarının karşılığını alıyoruz? Patronlar kıllarını kıpırdatmadan zenginliklerine nasıl zenginlikler katıyor? Bizden yana görünüp bizi arkadan hançerleyenlerin güzel sözleri söylemeleri nedendir? Bir işçi yaşamak istiyorsa bilmelidir. Bilerek savaşmalıdır. Dostunu düşmanını tanımalıdır. Bugün daha iyi bir yaşam, yarın daha güzel bir dünya için ne yapması gerektiğini bilmelidir.

Sınıf bilimini öğrenmek için olanaklarımız sınırlıdır. Ama sonuna kadar zorlamalıyız. Umursamazlık, vurdumduymazlık içinde olmamalıyız. Başkalarının savunmasına her şeyimizi bağlayamayız.

Sendikamızın eğitimlerine katılmak için ısrarlı olmalı, eğitimleri can kulağıyla dinlemeli, öğrendiklerimizi fabrikadaki arkadaşlarımıza aktarmalıyız.

Kitap okumalıyız. En basitten başlayarak. Örneğin roman okuyarak. Burjuvazinin çıkarlarını gizleyen aşk, macera kitapları değil, yaşamın gerçeklerini anlatan kitaplar okumalıyız. Olayların kaynağını gösteren, kendi sınıfımızdan yana olanları okumalıyız en başta. Sendika gazetemizde önerilenleri okumalıyız. Okutmalıyız.

Fabrikalarda birlikte okuma grupları kurmalıyız. Kitapları ortaklaşa okuyup, tartışmalıyız. Eğitim grupları kurmalıyız. Sınıf mücadelesi nedir, sömürü nedir, faşizm nedir tartışıp öğrenmeliyiz. İşçilerin egemen olduğu düzen sosyalizm nedir, bu düzeni kurmak için nasıl mücadele edilir bilmeliyiz.

İş yaşamını düzenleyen yasaları, sınıf sendikacılığının ilkelerini bilmeliyiz.

Patronlar, TV reklamlarına neden milyonlar döker, günlük gazeteler olayları nedense çarpıtır. Bilinçsiz işçi arkadaşlarımız foto romanlarla hayal dünyasında niçin tutulmak istenir.

Patronların bizlere saldırısı çok yönlü. En başta da sınıf bilinci almamızı engellemek isterler. Patronlar biliyor ki kendi çıkarının ne olduğunu bilmeyen, sorunlarının düzeltilmesi için ne yapılması gerektiğinden habersiz işçi, avucunun içinde oyuncaktır. Ne verirse onunla yetinen, ses çıkarmayan, örgütlenmeden korkan, gücünü diğer işçi arkadaşlarının yanına katarsa, nasıl muazzam, yenilmez bir güç olduğunu bilmeyen işçi kendisi için tehlikesizdir. Onları kandırmak, satın almak kolaydır. Nereye istersen o yöne çevirirsin.

Sendikal eğitimler, sendika gazetemiz, işçilerden yana dergiler, gazeteler, kitaplar bizler için bulunmaz olanaklardır. Bu olanakları gözümüz gibi korumalıyız. Okumalıyız. Okutmalıyız. Tartışmalıyız. İnsanca yaşamak istiyorsak fenersiz kalmamalıyız. Sınıf mücadelesinden yan çizmekte olanaksızdır. Çünkü fabrikada, tezgahın başında hiç bir şey yapmıyorsak, işten çıkıp doğru evimize gidiyorsak, her türlü eylemden uzak duruyorsak bile, yine de sınıf mücadelesinin içindeyizdir. Mücadeleyi bilerek sürdürmeliyiz. Ancak o zaman kavgamız anlamlı, zaferimiz kesin olur.

KAVGA BAŞLAYINCA ATEŞİN UZAĞINDA DURANLARA

Artık açmalı gözünü
kavgada ateşin uzağında duran,
başkası savunurken davasını
seyirci kalan kişi
artık açmalı gözünü.
Katılmamış da olsa kavgaya,
sonunda paylaşacak bozgunu.
Bir kenarda durmak falan boş,
ne yapsa kaçamayacak kavgadan.
Kendi davası için dövüşmeyen
dövüşecek düşmanın davası için.

Bertolt Brecht

SENDİKAL MÜCADELENİN ANLAMI

Sendikalarda bir araya gelmemizin ilk nedeni; daha iyi yaşama ve çalışma koşullarını elde etme isteğidir. Çalışanların tümü ekonomik açıdan ücretlerinin yükseltilmesini, sosyal açıdan da sağlıklı yaşama koşullarına ulaşmak, doğum, evlenme, yakacak gibi çeşitli yardımları elde etmek isterler. Bu nedenle tüm işçilerin sosyal ve ekonomik çıkarları aynıdır. İşte bunun için tüm işçiler sendikalarda birleşerek sosyal ve ekonomik kazanımlar için mücadele verirler. Ancak sendikaların eylemleri ekonomik ve sosyal mücadeleyle sınırlı kalmaz.

Ekonomik ve sosyal mücadelede kalıcı kazanımlar elde etmenin temel koşulu, siyasal alanda da mücadele vermektir. İşçiler ekonomik mücadele içinde bunu daha iyi anlarlar. Elde edilen kazanımları yasallaştırmak siyasal bir mücadeledir. Bunun için işçilerin siyasal çıkarları da aynıdır. Hangi işçi kıdem tazminatı süresini uzatacak olan bir yasaya karşı çıkar? Ne var ki, işçi sınıfının siyasal mücadelesi sosyal ve ekonomik haklar konusunda yasaların çıkmasını zorlamak değildir. İşçi sınıfının siyasal alandaki mücadelesi, üretim araçlarının toplumun mülkiyetinde bulunacağı sömürüsüz bir toplum kurma mücadelesidir.

Kapitalist toplumda sömürü doğal bir olgudur. Kapitalist toplum düzeni sürdüğü sürece sömürü de doğal olarak sürecektir. Bu toplum yapısı içinde sömürüye karşı yapılan mücadele ancak bir oranda onu ortadan kaldırabilir. Ekonomik mücadele işçi sınıfının kurtuluşu için bir çözüm değildir. Fakat sömürü nedeniyle verilen ekonomik mücadelenin en önemli özelliği, işçi sınıfının örgütlenmesini, sınıf mücadelesi ortamını yaratmasıdır.

Yukarda belirttiğimiz gibi, kapitalist düzenin özünde sömürü vardır ve bu ekonomik mücadeleyle ortadan kaldırılamaz. Oysa işçi sınıfı sömürüyü bütünüyle ortadan kaldırmak ister. Sömürünün bütünüyle ortadan kaldırılması için verilen mücadele de siyasi mücadeledir. Ancak siyasi mücadeleyle kapita-

(Devamı sayfa 11'de)

KAPİTALİST TOPLUMDA KADIN

Kadın deyince, kimileri dört duvar arasında kapalı, yemek, bulaşık, çocuktan başka birşey bilmeyen kadınları düşünür. Ve derler ki, «böyle gelmiş, böyle gider». Onlara göre kadın dün neyse, bugün de odur ve gelecekte de öyle kalacaktır. Burjuvalar, parababaları da fabrikasında emeğini ucuza satacak, uysal, itaatkar kadınları düşünür. Oysa bizlere göre kadın evinin dört duvarı arasında kapalı, dünyadan habersiz, saçı uzun, aklı kısa» değildir. O sendikalardadır, grev boylarındadır, 1 Mayıs alanlarındadır. İşçisi, ev kadını, memuru, ev hizmet işçisi erkeklerle eleledir, eylem alanlarındadır.

Dünyada barıştan, demokrasiden yana güçlerin yeni yeni başarılar kazandığı bir çağda yaşıyoruz. Çağımız kapitalizmden sosyalizme geçiş, toplumsal devrimler çağıdır. Dünyada sürekli ve adil bir barışın sağlanması, uluslararası güvenlik ve işbirliğinin geliştirilmesi, ulusal bağımsızlık, demokratik hak ve özgürlükler için savaşım kadınlar olmadan düşünülemez.

Kadınlar nüfusun hemen hemen yarısını oluşturmaktadırlar. Ülkemizde çalışma çağında olan kadınların 3 milyon 300 bini sosyal üretim dışında kalan ev kadınlarıdır. 6 milyona yakın tarlada, yarım milyonu aşkın büro hizmetlerinde, yaklaşık 300 bini sanayide çalışmaktadır.

Kapitalist işletmelerde kadınlara yer verilmekle birlikte, kadın emeğine insafsızca ayırım uygulanmakta, eşit değerdeki işe çok düşük ücret ödenmekte, çok çeşitli nedenlerle kadınların okumaları ve meslekî eğitim yapmaları önlenmekte, kadın emeğini ve analığı koruyan tedbirler alınmamaktadır. Ücret ayırımının temel nedenleri arasında kadınların eşitsizliğini ve işlerin kadın-erkek işi diye ayrılmasını sayabiliriz.

Analığın toplumsal bir işlev kabul edilmesi talebi ile çalışma hayatıyla çocuk bakımı, eğitimi ve yetiştirilmesinin bağdaştırılması isteği dile getirilmektedir. Bu da ancak kadınların çalıştığı bütün işyerlerinde veya işyerlerine en yakın bölgelerde yeterli sayıda ve nitelikte kreşler ve çocuk yuvaları açılmakla mümkün olur. Oysa ülkemizde çalışan kadınlar bu gereksinmelerini ya özel kreşlere ücretlerinin yarısını vererek, ya da çocuklarını yaşlı ninelere, komşularına bırakarak karşılamakta, bu şanstan yoksun olan emekçi anaların çocukları ise sokağın eğitimine terkedilmektedir. Ülkemizde devlet eliyle açılmış kreşlerde bakılan çocukların sayısı yalnızca 5000'dir. Üstelik yasaların parababalarına yüklediği 100 kadın işçi çalıştıran işyerlerinde 0-1 yaşları arasındaki çocuklara bakıldığı emzirme odasının, 300 kadın işçi çalıştıran işyerlerinde 0-7 yaş arasında çocukların bakıldığı kreşlerin açılması zorunluluğu pratikte uygulanmamaktadır. Kapitalistler böylelikle haksız kazançlarına yeni milyonlar eklemektedirler. Yasaların tanıdığı doğum öncesi ve doğum sonrası izinleri bile kadınlarımız kullanamamaktadırlar. Böylelikle hem ananın, hem de bebenin ölümüne yol açmaktadır.

Kadınların çalışma ve ev yaşamı içinde karşılaştıkları zorluklar bunlarla da bitmiyor. Kadınlar iş bulmada güçlük çekerken, işten çıkarılmada da ön sırada yer alıyorlar.

Çalışan kadınlar içinde en büyük yeri köy kadınları almaktadır. Köyde çalışmanın ne saati bellidir, ne çalışanın iş güvencesi, sigortası vardır. Bu kesimde eğitimle, sağlıkla ilgili kurumlar ve tedbirler yok denecek kadar azdır. Okuma-yazma oranı köyde çok düşüktür. Ana ve çocuk ölümleri kırsal kesimde en yüksektir. Kısacası, köylülerimiz insanca yaşama hakkından yoksundurlar.

Günlerinin büyük bir bölümünü yemek pişirmekle, bulaşık, çamaşır yıkamak gibi insan kişiliğini geliştirici olmayan ev işleri ile geçiren ev kadınları toplumsal üretimin tamamen dışındadırlar. Günümüzde, artan hayat

(Devamı sayfa 11'de)

ZORLU MÜCADELE GÜNLERİNE HAZIRIZ

(Baştarafı 1'de)

si altına alan zorluklar katlanılması güç sıkıntılara düşürüyor.

Daha iyi yaşama ve çalışma koşulları için toplu sözleşme mücadelesi içine giren ve bu mücadeleyi sınıf örgütleriyle nihai kurtuluş mücadelesinin bir parçası kılmak isteyen işçi sınıfımızın karşılaştığı engeller, bunlarla sınırlı değil. Sendikamızın başından bu yana vurgulayageldiği gibi, sözleşme mücadelemizin zorluğu, büyük ölçüde, sözleşmenin gerici iktidar koşulları altında imzalanacak olmasından kaynaklanıyor.

Hızla tırmandırılan faşist terör, giderek resmi teröre dönüştürülmek isteniyor. Bunun için uygun ortamı yaratmak üzere devrimci mücadeleye yönelik tertip ve provokasyonlara hız veriliyor. Faşist MHP'nin gerici Demirel Hükümetinden, sağladığı destek karşılığı gördüğü geniş hoşgörü ve oluşturulan işbirliği faşist hareketin daha da palazlanmasına, faşistlerin devlet çarkı içerisinde daha etkin yer almasına yol açıyor. Türkiye'nin içinde bulunduğu bölgede ve komşularında ortaya çıkan ilerici gelişmelerden korkuya kapılan yetkili ağızlar, birbirleri peşi sıra anti-kominist ve anti-sovyetik koroya katılıyorlar. İşçi sınıfına, sosyalizme ve sosyalist sisteme yönelik saldırıların yarattığı sis perdesi ile ABD emperyalizmine verilen ve ulusal onurumuzu ayaklar altına alan yeni ödünler gölgelenmek isteniyor.

Ülkenin içinde bulunduğu durumu «bölücülük ve komünizm» tehlikesine bağlayarak, emperyalist odakların Türkiye ve içinde bulunduğu bölge hakkında kopardıkları yaygaraları kendilerine çıkış noktası yapmak isteyen tekelci büyük patronlar ve sözcüleri, işçi sınıfımızın başını çektiği sosyalizm mücadelesini baskı altına almak için bahane peşinde koşuyorlar. Yükselen toplu sözleşme mücadelemizi ve bu konudaki haklı istemlerimizi kamuoyuna «umacı» gibi tanıtmak için ellerinden gelen her şeyi yapıyorlar. Koparılan bu fırtınanın altındaki niyet ise son derece basit ve açık: Karşılaşılan bunalımın bedelini işçilere ödetmek, bunalım günlerini kâr getiren günler haline getirmek.

Demokratik örgütlere ve toplu sözleşme mücadelemizin araçları olan sendikamıza yöneltilen saldırıların, sendikamızı ve diğer sınıf örgütlerimizi tümden kapatma, demokrasiyi rafa kaldırma isteklerinin ardında yatan niyetin, bunalımın bedelini işçi ve emekçilere ödetmek ve aşırı kâr hırsı olduğu bir kez daha gözler önüne serilmektedir.

Tekelci tekstil patronları da, diğer büyük patronlarla bu hesabın içindeler. Bu nedenle Büyük Sözleşme mücadelemizi, yalnızca «iyi haklar» elde etme hedefiyle sınırlı tutmuyoruz. Burjuvaziye karşı verdiğimiz sınıf mücadelesinin acil gereklerini kavrayan, demokrasi mücadelemizin bir parçası olan Büyük Sözleşme mücadelemiz özellikle Grev Kararının alındığı bu aşamadan sonra, işte bu yüzden hepimizin desteğine, militan tutumuna ve yüksek dayanışma ruhuna muhtaç. Başaracağız...

DİSK Genel Grev Kararı Aldı

(Baştarafı 1'de)

tır.»

DİSK organları ve DİSK'e bağlı tüm sendikaların Yürütme Kurullarınca ortaklaşa alınan kararda ayrıca «Böylesi tarihsel bir dönüm noktasında tüm yurtsever, demokrat, sosyalist kişi ve kuruluşlara önemli görevler düştüğü» belirtilmekte, «faşist saldırı ve cinayetlere karşı TÜRK-İŞ'e yaptığımız ortak tavır alma önerimiz, son zamlar, hayat pahalılığı ve baskı yasalarının sendikalara dayattığı vazgeçilmez görevler çerçevesinde daha sıcak bir biçimde geçerliliğini korumaktadır. Bu anlamda, faşist saldırı ve cinayetlere, son zamlara, hayat pahalılığına ve baskı yasalarına karşı olan tüm demokratik sendikal merkezleri güç ve eylem birliğine çağırıyoruz» denilmektedir.

Bu kararların taşıdığı önem ve tüm DİSK üyelerine yüklediği görevler ciddidir ve büyüktür. Ortak kararın son bölümünde de belirtildiği gibi, üretimi ellerinde tutan işçi sınıfımız, tüm emekçilerle birlikte 15-16 Haziran'lardan, DGM Direnişlerinden, 1 Mayıs'lardan, 20 Mart'lardan süzülerek gelen mücadele geleneğine uygun bir biçimde bu mücadeleyi de kazanacaktır.

YILGINLIĞA, KARARSIZLIĞA VE TESLİMİYETE YER YOKTUR

GÜN BİRLİK, MÜCADELE VE ZAFER GÜNÜDÜR

KAPİTALİST TOPLUMDA KADIN

(Baştarafı 10'da)

pahalılığı ve geçim zorluğu sonucu, ev kadınlarının büyük çoğunluğu da çalışmak istiyor. Ne var ki, işsiz sayısının 5 milyonu aştığı ülkemizde, genel ve meslekî eğitimden yoksun kadınlar için iş bulmak çok güç, hele belirli bir yaşı aştıktan sonra imkansız hale gelmiştir.

Kapitalist toplumlarda, bunalımın yükü kadınların sırtına iki kat ağırlıkla binmektedir.

Kapitalist toplumlarda kadınlar ikinci sınıf vatandaş olarak görülmektedir.

Kadın sorunu da diğer sorunlar gibi sınırsal olduğunu gözlerden uzak tutulmak istenmektedir. Bunun için kadınlar seks ve süs sembolü haline getirilmektedir. Parababaları, kitle iletişimi araçlarıyla kadınları uyutma, düzene uygun kafalar oluşturma yollarını denemektedirler.

Ülkemizde kadınların yüzde 52'si alfabesizdir. İlkokul öğreniminin zorunlu olduğu ülkemizde 8,5 milyon kadın okuma-yazma bilmemektedir.

Toplam sigortalı işçiler içinde kadın işçilerin payı ancak yüzde 9,9'dur. Son 10 yılda sigortalı kadın işçilerin sayısı yüzde 37'lik bir artış izlerken, erkek işçilerin sayısında yüzde 112'lik bir artış olmuştur. Sendikalaşma oranı da aynı şekilde düşüktür. Toplam sendikalı işçiler içinde kadın işçilerin payı yüzde 11,3 olarak kalmaktadır Bu durum çalışan kadınların çoğunun varolan sosyal güvenceden bile yoksun olduğunu göstermektedir.

Kadınlarımızın durumu ülkemizin toplumsal yapısını yansıtıyor. Bu toplumsal koşullar değişmedikçe onların durumu da gelişemez. İşte bu yüzden işçi ve emekçi kadınlar arasında bu düzen içinde kalındıkça ve emperyalizme bağımlılık sürdükçe hiç bir sorun köklü olarak çözümlenemeyeceği bilinci gelişiyor, değişim ve örgütlenme istekleri artıyor.

SOVYETLER BİRLİĞİ

SURİYE (Baştarafı 1'de)

Türkiye Tekstil İşçisi yoldaşlar,

Uluslararası Birliğimiz'den ve diğer kaynaklardan tekelci sermayenin güçlü örgütü İşverenler Sendikasına karşı verdiğiniz kararlı mücadeleyi öğrenmiş bulunuyoruz.

Biz, Suriye Arap Tekstil İşçileri Federasyonu olarak, daha iyi yaşama ve çalışma koşulları, iş güvencesi ve sendikal haklar için verdiğiniz sürekli mücadelede yanınızdayız ve savunucusuyuz.

Haklı talepleriniz doğrultusunda siz, Türkiye tekstil işçilerine her türlü yardım ve dayanışmada bulunmaya her zaman hazır olduğumuzu ve onurlu mücadelenizi savunarak Türkiye işçi sınıfını desteklediğimizi belirtiriz.

Yaşasın verdiğiniz mücadele!

Daher Abu Khleif
Araf Tekstil İşçileri Federasyonu
Genel Sekreteri

Demirel Halkla Alay Ediyor

(Baştarafı 4'de)

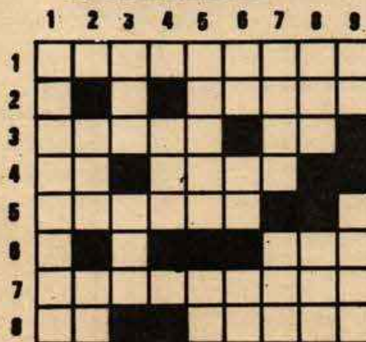
görünmek için TV ekranlarında artistik figürlere başvuruyor. Hoplayıp zıpladıkça komikleşiyor.

Hükümet ve ardındaki tekelci sermaye, keyfi yönetimlerini bir yandan fiyatlar artarken diğer yandan ücretlerin sınırlandırılmasını emekçi kitlelerin kabul etmeyeceğini, demokrasi güçlerinin suskun kalmayacağını biliyorlar. Bunun için baskı ve cebir unsurunu, devletin «otoritesi»ni iyice artırmanın gerekeceğini düşünüyorlar. Ama, demokrasiyi rafa kaldırmanın, burjuva propagandasının etkisi altında olan kitlelere inandırıcı gelebilecek gerekçelerini de bulmaları gerek. Yalan makinası bu noktada da hızla çalışmaya başlıyor: «Devlet elden gidiyor», «Ülke bölünüyor» masalları yine kulaklara üfleniyor. Anti-komünist koro sesini son perdesine kadar yükseltip, yalanlar savurup yırtınıyor.

Demirel, yurttaşların gözünün içine baka baka yalan söylüyor. Halkla alay edercesine, yılların ona sağladığı pişkinlikle yalan söylüyor. Geniş halk kitlelerinin uyutulabileceğini ve buna dayanarak dilediği politikayı uygulayabileceğini hesab ediyor...

Bu hesap bir gün bozulacak!

bulmaca

SOLDAN SAĞA:

1 İşçi sınıfı ve müttefiki emekçi kitlelerin kurduğu, sömürüsüz toplum, 2. Sayı, 3. Tekelci patronların sözcüsü, İşverenler Sendikası Başkanı, işçi düşmanı kişinin soyadı - Tersi manganezin simgesi 4. Tersi soru eki - Eşlerden biri, 5. MHP'nin niteliği, 6. Sovyet yazarı Maksim Gorki'nin ünlü romanı, 7. Kapitalizmde kârın kaynağı, 8. Tersi asker - Yönetim.

YUKARIDAN AŞAĞIYA:

1. Özel mülkiyetin ortaya çıkışı ile birlikte doğan, çıkarları taban tabana zıt toplum kesimleri, 2. Kör - Bir nota, 3. Gizlilik - Tersi kaya parçası, 4. Bir sayı, 5. Tersi önce değil - Başına gelirse kötü olur, 6. Tersi bir renk -Tersi Türkiye Cumhuriyeti'nin kısaltılmışı - Tersi bir ek, 8. Demirel'e göre fiyat ayarlaması olan şey - Tersi bir geyik cinsi, 9. Milimetrenin kısaltılması - Dört kenarı eşit olan şekil.

(Bulmacanın çözümü sayfa 9'da)

Sendikal Mücadelenin Anlamı

(Baştarafı 10'da)

listlerin özel mülkiyetinde olan üretim araçları toplumun malı olabilir.

Siyasi mücadele sendikaların güncel ve aynı zamanda uzun vadeli tarihi bir görevidir. Çünkü bu mücadele işçi sınıfının kurtuluşunun mücadelesidir. Bu nedenle sınıf ve kitle örgütleri olan sendikalar kapitalizmin karşısında tavır almak gibi bir görevle karşı karşıyadırlar.

Sendikalar sınıf örgütleridirler. Kapitalizmin doğuşuyla birlikte sömürünün artması sonucu bu sömürünün azaltılması için kurulmuşlardır. Sınıflar arası bir mücadelenin olduğu yerde tarafsız olmaları ve mücadelenin dışında olmaları düşünülemez. Güçlerini de bir araya gelmiş işçilerden yani işçi kitlelerinden aldıkları için, diğer anlamda da kitle örgütleridirler. Buna dayalı olarak da sendika üyesi işçilerin çeşitli görüş içinde olmaları ve değişik partileri benimsemeleri doğaldır. Ancak sendikaların örgütsel bağımsızlıklarını korumaları ve sendikal işleyişte de sendikal demokrasinin esas olduğu unutulmamalıdır.

Emperyalist, kapitalist sömürü ağının içinde bulunan ülkelerde mücadele güçlenirken, buna parelel olarak anti-demokratik baskı yasaları, faşist terör de gündeme gelmektedir. Çünkü kapitalistler, sömürüyü sürdürmek hatta daha da yoğunlaştırmak isterler. Amaç sömürünün sürdürülmesidir. Ülkemize baktığımızda da her geçen gün mücadele ortamı çetinleşmekte, boyutları genişlemektedir. Koşulsuz MHP destekli AP azınlık hükümeti, kitlelerin demokratik haklarına yönelik baskı yasaları getirmek istemektedir. Anarşi bahanesiyle kitlelerin demokratik eylemlerine saldırılmak, kazanılmış hakları ortadan kaldırılmak istenmektedir. Tüm bunların nedenini, kitlelerin demokrasi mücadelesindeki dinamizmine ve hayata geçirilmesine bağlamak yerinde olur. Çünkü faşist terör, kaynaklarına inildiğinde kurutulmayacak bir olgu değildir. Ama demokrasiden yana olan güçlerden korkulmaktadır. Onların etkinliğini sınırlı tutmak için anarşi bahane edilerek, özünde onlara yönelik baskı yöntemleri uygulamaya sokulmak istenmektedir. Buna bağlı olarak da TÖB-DER, TÜS-DER, POL-DER gibi birçok Demokratik Kitle Örgütü kapatılmıştır. Baskı yöntemlerinin gündeme gelişi de kitleleri yılgınlığa sürüklememelidir. Çünkü bunları gündeme gelişinin temel nedeni demokrasiden yana güçlerin çığ gibi büyümesi ve güçlülüğüdür. Ne var ki bunlar, daha köklü mücadele gereğini de birlikte getirmektedir.

Azınlık AP hükümetinin iş başına gelmesiyle birlikte sendikal mücadelenin boyutları kuşkusuz daha da genişleyecektir. Sınıf ve kitle sendikacılığının gelişmesi, hayata geçirilmesi konusunda bir karşı mücadeleye hazır olmak zorunluluğu vardır. Fakat sendikal mücadelenin anlamı da, ekonomik ve siyasi mücadeledeki kazanımlardan ödün vermemek ve bu mücadeleyi sürdürmekte, genişletmekte yatmaktadır.

BARIŞ DÜŞMANLARININ ÇABALARI BOŞA ÇIKARILACAK

1979 yılı, sosyalist sistem öncülüğünde dünya barış güçlerinin ileri kazanımlarını getirdi.

Dünya barış güçlerinin **Helsinki'ye ,Viyana** görüşmelerine uzanan kararlı mücadelesi 1979 **Haziran'ında** silahlanma ve Detant'ın derinleştirilmesi yolunda tarihi bir ad'mı yarattı. **SALT-2** imzalandı. **SALT-2** anlaşması ile taraflar askeri üstünlük peşinde koşmayacaklarını karşılıklı olarak taahhüt ederken, yeni silahların üretimi ve mevcut olanların kullanım'na da sınırlamalar getirildi. **SALT-2** 'nin imazalanması dünya barış güçlerinin kararlı mücadelesinin ürünü oldu.

Anlaşmanın imzalanmasından önce emperyalistler, anlaşmayı yokuşa sürmek üzere çeşitli pazarlıklara giriştiler. Bunlardan bir tanesi ülkemizle ilgiliydi. **ABD**'nin **U-2** casus uçaklarını ülkemiz topraklarına yerleştirmeye çalışması ve **SALT-2**'nin imzalanması için bunu bir koşul olarak getirmeye uğraşması, ülkemizin bağımsızlığına yönelik tehdidi ve ülkemiz topraklarının barış düşmanı emellerle nasıl kullanılmak istendiğini gösterdi. **ABD**'nin bu ve benzeri zorlamalrına rağmen sosyalist sistem öncülüğünde dünya barış güçleri **SALT**-2'ye varan çetin yolu kararlılıkla aşmayı başardılar. Anlaşmayı imzalamaya boyun eğen **ABD,** bu kez de anlaşmanın kendi Senatosu'nda onaylanmasını geciktirerek yeni pazarlıklar peşindedir. **SALT-2** anlaşması imzalanmasından hemen sonra **SSCB Yüce Sovyeti**'nde onaylanmış, buna karşılık aradan 7 ay geçmesine rağmen **ABD Senatosu** anlaşmayı daha onaylamamıştır.

Barış mücadelesinde tarihi bir adım olan SALT-2. emperyalistlerin savaş ve silahlanma kışkırtıcılığı planırına hiç de uygun düşmemektedir. Nitekim anlaşmanın ardından **ABD** planları 1978 baharında yapılmış olan Avrupa topraklarına yeni nükleer füzelerinin yerleştirilmesi için kolları sıvamıştır. Avrupa halklarının ve tüm dünya barış güçlerinin bu yeni saldırganlık planları karşısında tepkisi yükselirken. Avrupa gerici güçleri yeni ABD roketlerine kucak açmakta gecikmemişlerdir. **SALT-2** görüşmeleri sırasında hiç bir şekilde söz edilmeyen ve varlığı tüm **NATO** ülkelerince yıllardır bilinen ve **Sovyetler Birliği**'nin başka ülkelerde değil, kendi topraklrında bulunan silahlrınnı bahane ederek, **«Sovyet tehdidi»** masalı yine körüklenmeye çalışılmıştır. Ama bu çabalar boşa çıkarılmış, dünya barış güçleri emperyalistlerin yeni saldırganlıklarını teşhir etmişlerdir.

Barış düşmanlığında emperyalistlerden geri kalmayan **maocu Pekin yöneticileri** de bu savaş kışkırtıcılığında hemen yerlerini almışlardır. **Sovyetler Birliği**'ne karşı **«güçlü bir Avrupa»** olması gerektiğini belirten karşı-devrimci maocuların dünyanın değişik bölgelerinde savaş kışkırtıcılığı girişimleri dünya halkları tarafından püskürtülmektedir. Emperyalizmle kolkola, barış ve sosyalizm düşmanlığı sergileyen **maocu Pekin yöneticileri** ve yardakçılarının maskesi artık çoktan alaşağı edilmiştir.

Barış düşmanlarının tüm karşı girişimlerine ve özellikle **Sovyet-Afgan** dayanışmasının yeni kazanımlar elde etmesinden sonra **ABD**'nin **Detant'ın** öldüğünü ilan etmesi, buna bağlı olarak emperyalizmin Ortadoğu'da savaş kışkırtıcılığına hız vermesine karşın, dünya barış güçleri kararlı mücadelesini sürdürecek, dünya üzerinde kalıcı bir barışın sağlanması yolunda daha ileri adımları gerçekleştirecektir.

ÇOCUK YILININ ARDINDAN

Birleşmiş Milletler Örgütü'nün 1979'u Çocuk Yılı ilan etmesindeki amaç dikkatleri çocukların karşı karşıya olduğu ağır sorunlar ve bunların çözümü doğrultusunda çaba sarfetetmek üzerinde yoğunlaştırmaktı. Ki bu sorunlar, barış, demokrasi, sosyalizm güçlerinin yıllardır mücadele verdiği sorunlardır. Bu açıdan Çocuk Yılı, sınıflı toplumun çocukların varlığı üzerinde kendisini daha da ağır bir biçimde duyuran sonuçları olan bu sorunların kaynağını, yani sömürüyü gözler önüne sermek; diğer yandan çocukların daha iyi yaşamalarını sağlayacak acil, güncel talepleri somut kazanımlara dönüştürmek yolunda barış, demokrasi, sosyalizm güçlerinin değerlendirmesi gereken önemli bir propaganda fırsatı yarattı.

Ancak ülkemizde çocuk sevgisine gerçek ve en anlamlı şekliyle sahip çıkabilecek olan barış, demokrasi, sosyalizm güçlerinin bu doğrultuda attıkları adımlar ne yazık ki yeterli ve etkili olamamıştır. Bunda en temel etken hiç kuşkusuz demokrasi güçlerinin birlikteliğinin sağlanarak Çocuk Yılı'na ve çocuklarla ilgili taleplerle gereğince sahip çıkılamamış olmasıdır. Yıl boyunca değişik ilerici, demokratik örgütler yayınları, düzenledikleri çeşitli faaliyetleri ile Çocuk Yılı'na ilişkin görüşlerini açıklamışlardır. Ancak, tüm bunlar her bir örgütün sınırlı sayıdaki okurunu, izleyicisini aşamamıştır. Kısaca, bu doğrultuda seferber edilebilecek potansiyel yönlendirilememiş, yapılanlar bir iki sözün ötesine gidememiştir.

Öte yandan egemen güçler bir yandan Çocuk Yılı'nın sömürüyü teşhir eden bir propaganda aracı olmasını önlemek, diğer yandan sağlıklı büyüme ve yaşama koşullarından mahrum ettikleri çocuklara ilişkin diğer konular gibi, bunu da alabildiğine istismar ederek ve bundan da kazanç kapısı sağlamak üzere ellerinden geleni yapmışlardır. Çocuk sevgisi şampiyonu kesilen egemen güçler, bir yandan Çocuk Yılı'nda, çocukların yüzyüze olduğu sorunları canalıcı bağlantılardan, yani kaynağı olan sömürüden ve sömürüye karşı mücadeleden soyutlayarak anlamsızlaştırmaya, çarpıtmaya yönelik gayretlerini artırırlarken, diğer yandan bunun ticaretini en verimli şekilde sürdürmüşlerdir.

Sınıf mücadelesinin ve buna bağlı olarak demokrasi mücadelesinin giderek keskinleştiği günümüzde, çocukların kıyımının baş sorumlusunun sömürü ve çocukların gerçek güvencesinin sosyalizm olduğu geniş kitlelerde yaygınlaştırılabilirdi. Çocuk Yılı, demokrasi güçlerinin ortak mücadelesi ile çocukların daha iyi yaşama koşullarına kavuşturulması yolunda verilen mücadelenin ivme kazandığı, somut adımların atıldığı bir yıl olabilirdi. Bu açıdan bakıldığında Çocuk Yılı'nın getirdiği fırsattan demokrasi güçlerince ne denli yararlanıldığı sorusunun cevabının olumlu olamayışı üzücüdür. Durum böyle iken, Çocuk Yılı'nı dar, grupçu bir yaklaşımla girişilen ve kalıcı sonuç getirmeyen birtakım faaliyetlerle «kendi başarılı çalışmalarını» sergileme fırsatı olarak gören birtakım çizgilerin değerlendirmeleri de üzücüdür.

Çocuk Yılı'nın ardından demokrasi güçlerinin somut kazanımlarının kalmamış olması bir kayıptır. Ancak Çocuk Yılı çocukların yüzyüze olduğu sorunların teşhir edildiği bir yakınma yılı olmadığı gibi, bu sorunların çözümü doğrultusundaki çabanın bir yıllık süreyle sınırlanması da demek değildir. Kuşku yoktur ki, genel toplumsal taleplerin tamamlayıcısı olan çocuklarımıza ilişkin taleplerin hayata geçirilmesi demokrasi güçlerinin ortak ve güçlü çalışmalarıyla mümkündür.

TEKSTİL

Tekstil İşçileri Senndikası Aylık Yayın Organı. Sahibi: Rıdvan Budak Yazı İşleri Sorumlusu; Selahattin Uyar. Adres. Babıali Cad. Sıhhiye Apt. 19/7-İst. Dizgi: DİSK Compugraphic Servisi. Baskı: SON AKIN
Baskı Tarihi: 15.2.1980